

ISSN 1300-4689

Erciyes

Aylık Fikir Sanat Dergisi

YIL: 45 SAYI: 537 TEMMUZ 2022

Erciyes

Aylık Fikir ve Sanat Dergisi

(Ulusal Hakemli Dergi)

ISSN: 1300-4689

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü

Âlim GERÇEL

Genel Yayın Müdürü

Ömer BÜYÜKBAŞ

Genel Yayın Danışmanı

Prof. Dr. Bayram DURBİLMEZ

Genel Yayın Yönetmeni

Mehmet BİLGEHAN

Halkla İlişkiler

Mehmet ÇAYIRDAĞ

Yaşar ELDEN

Düzenleyiciler

Prof. Dr. Önder ÇAĞIRAN, Prof. Dr. Remzi KILIÇ

Dr. Ahmet KAYASANDIK, Öğr. Gör. Mehmet BİLGEHAN,

HAKEM HEYETİ

Prof. Dr. Ahmet BURAN (Fırat Üniversitesi)

Prof. Dr. Ahmet CİHAN (İstanbul Medeniyet Üniv.)

Prof. Dr. Önder ÇAĞIRAN (Erciyes Üniversitesi)

Prof. Dr. Bayram DURBİLMEZ (Hacı Bektaş Veli Üniv.)

Prof. Dr. Kemal GÖDE (Süleyman Demirel Üniv. Emekli)

Prof. Dr. İlyas GÖKHAN (Niğde Ömer Halisdemir Üniv.)

Prof. Dr. Tuncer GÜLENSOY (Erciyes Üniversitesi, Emekli)

Prof. Dr. Gürer GÜLSEVİN (Ege Üniv., TDK Bşk.)

Prof. Dr. Abdurrahman GÜZEL (Başkent Üniversitesi)

Prof. Dr. Zekeriya KARADAVUT (Akdeniz Üniversitesi)

Prof. Dr. M. Metin KARAÖRS (Erciyes Üniv. Emekli)

Prof. Dr. Zeki KAYMAZ (Ege Üniversitesi)

Prof. Dr. Mustafa KESKİN (Erciyes Üniversitesi, Emekli)

Prof. Dr. Atabey KILIÇ (Erciyes Üniversitesi)

Prof. Dr. Remzi KILIÇ (Erciyes Üniversitesi)

Prof. Dr. Metin ÖZARSLAN (Hacettepe Üniversitesi)

Prof. Dr. Nevzat ÖZKAN (Erciyes Üniversitesi)

Prof. Dr. Hatice ŞAHİN (Uludağ Üniversitesi)

Prof. Dr. Esmâ ŞİMŞEK (Fırat Üniversitesi)

Prof. Dr. Mustafa TURAN (Gazi Üniversitesi)

Prof. Dr. Fikret TÜRKMEN (Ege Üniversitesi, Emekli)

Prof. Dr. Ali YAKICI (Gazi Üniversitesi)

Prof. Dr. Osman YILDIZ (Süleyman Demirel Üniversitesi)

(Not: Soyadlarına göre alfabe sırasıyla)

Yazışma Adresi

Erciyes Dergisi, P.K. 218, 38002 KAYSERİ

Telefon – Belgeç: 0 532 725 37 13 -0 352 231 73 03

İdare Yeri Sahabiye Mahallesi Muhtarlığı

Kalenderhane Sokağı, Nu.: 8

38010 Kocasinan/KAYSERİ

Ağ sayfası: www.erciyesdergisi.com.tr

E-posta: bilgi@erciyesdergisi.com

alimgercel@gmail.com

İÇİNDEKİLER

SAYFA

*Nihal Atsız'ı Perspektifinden: Türkçülüğün Milli
Bilinçteki Yeri*

Âlim Gerçel1

*İletişim Dili Açısından Solgun Bayraklar Hikâyesinde
Diyalogların Anafikir ve Temayı İletmedeki Rolü Ve
Gücü*

Mehmet BİLGEHAN.....5

Gerçeğe Açılan Pencere: Röpörtaj

Mehmet Garip SİPER.....10

Antakya'da Türkülerin Hafızası Ninelerimizdir

Erdal YARDIMCI.....14

*Değer Yargılarının Kimlik Oluşumundaki Rolü Ve
Toplumsal Etkileri Üzerine Akademik Bir İnceleme*

Mustafa ÖĞÜT.....19

İllâ Edep İllâ Edep'

M.Halistin KUKUL.....23

Tarih Zihni Açar

Bedrettin KELEŞTEMUR.....25

Tarih Zihni Açar

Bedrettin KELEŞTEMUR.....30

Hakkımda Ne Dediler

Recep ÇALKANER.....31

Dizgi ve Tasarım

Mehmet BİLGEHAN

Hakan TOPUZUĞLU

www.erciyesdergisi.com.tr

İnternet Sayfasında Yayınlanmaktadır.

İndirme ücretsizdir, satılmaz!

Yazılarınızı

E-posta: mebilgehan@gmail.com

YIL: 45 * SAYI: 537 * TEMMUZ 2022

NIHAL ATSIZ'I PERSPEKTİFİNDEN: TÜRKÇÜLÜĞÜN MİLLİ BİLİNÇTEKİ YERİ

Âlim GERÇEL

Giriş

Nihal Atsız, Türkçülüğü Türk milletinin millî ideali olarak gören bir düşünürdür. Türkçülük, Türk milletine duyulan sevgi ve bağlılığın ifadesidir. Atsız, Türkçülüğün, milletlerin manevi gıdası olan ideallerden biri olduğunu belirtir.

Türkçülük, Türk milletinin üstünlüğüne olan inancı pekiştirir. Atsız, Türkçülüğün yalnızca Türkler tarafından gerçek anlamda sevebileceğini savunur. Türkçülük, Türk milletinin bağımsızlık ve egemenlik arzusunu temsil eder. Atsız, Türkçülüğün millî bilinci diri tutan bir güç olduğunu vurgular. Türkçülük, Türk milletinin kimliğini ve birliğini güçlendirir.

Türkçülük, Atsız'a göre, Türk milletinin millî idealidir. Atsız, Türkçülüğün, milletlerin manevi gıdası olduğunu belirtir. Türkçülük, geçmişten geleceğe uzanan büyük bir hedeftir. Bu ideal, Türk milletinin diğer milletlerden üstün olma arzusunu kamçılar. Atsız, Türkçülüğün, tarih boyunca defalarca gerçekleştiğini savunur. Türkçülük, Türk milletinin birliğini ve mücadele azmini güçlendirir. Türkçülüğün millî ideal olarak tanımlanması, Türk milletinin varoluş misyonunu şekillendirir.

Türkçülük, Atsız'a göre, Türk milletinin manevi gücünün temel kaynağıdır. İdealler, milletlerin ruhunu besleyen manevi gıdalardır. Atsız, Türkçülüğün, Türk milletinin birliğini ve azmini güçlendirdiğini belirtir. Türkçülük olmadan milletler sönük ve zayıf kalır. Bu ideal, Türk milletinin tarihî zaferlerini yansıtır. Atsız, Türkçülüğün, milletlerin hayatta kalma arzusunu güçlendirdiğini savunur. Türkçülük, Türk milletinin kendine olan inancını pekiştirir. Türkçülüğün manevi gücü, Türk milletinin varlığını sürdürmesinin anahtarıdır.

Türkçülük, Atsız'a göre, Türk milletinin tarihî süreçlerde derlenmesinde, toparlanmasında önemli rol oynamıştır. Bu ideal, Türk milletinin yüzyıllardır bilinçaltında yaşadığı bir duygudur. Atsız, Türkçülüğün dört kaynaktan beslendiğini belirtir: milliyetçilik, Tanzimat sonrası hareketler, yabancı unsurların ihaneti ve Türklerin çektiği acılar. Türkçülük, bu kaynaklardan güç alarak bugünkü

formuna ulaşmıştır. Türk milleti, tarih boyunca bu ideal uğruna mücadele etmiştir. Atsız, Türkçülüğün, Türk milletinin tarihî misyonunu yansıttığını savunur. Türkçülüğün tarihî kökenleri, Türk milletinin gücünü ortaya koyar.

Türkçülük, Atsız'a göre, Türk milletinin bağımsızlık idealini temsil eder. Atsız, Türkçülüğün, Türk milletinin bağımsızlığını koruma arzusunu yansıttığını belirtir. Bağımsızlık, Türk milletinin varoluşunun temel şartıdır. Türkçülük, bu ideal uğruna ölümü göze almayı gerektirir. Atsız, Türkçülüğün, Türk milletinin birliğini güçlendirdiğini savunur. Türkçülük, Türk milletinin kendine olan inancını pekiştirir. Türkçülüğün bağımsızlık ideali, Türk milletinin varoluş mücadelesinin temelidir.

Türkçülük, Atsız'a göre, genç nesillerde millî bilinç oluşturur. Bu ideal, gençlere tarihî gurur ve sorumluluk aşılar. Atsız, Türkçülüğün, genç nesilleri mücadele azmiyle donattığını belirtir. Türkçülük, genç nesillerin millî kimliklerini güçlendirir. Atsız, bu idealin gençlere aktarılması gerektiğini savunur. Türkçülük olmadan, gençler kimliksiz kalır. Türkçülüğün genç nesillerdeki rolü, Türk milletinin geleceğini inşa eder.

Türkçülüğe karşı çıkanlar, Atsız'a göre, millî bilinci zayıflatır. Bu karşıtlar, Türkçülüğü tehlikeli bir ideal olarak görür. Atsız, bu görüşün, tembel ve yabancı hayranı bir zihniyetten kaynaklandığını belirtir. Türkçülük, tarihî gerçeklerle kanıtlanmıştır. Türk milleti, bu ideal uğruna zaferler kazanmıştır. Atsız, Türkçülüğü küçümseyenlerin, millî mücadele azmini körelttiğini savunur. Türkçülüğün karşıtları, Türk milletinin manevi gücünü zedeler.

Türkçülük, Atsız'a göre, Türk milletine bir görev bilinci yükler. Her Türk, kendi görevini özveriyle yerine getirmelidir. Atsız, Türkçülüğün, milletin her ferdine sorumluluk yüklediğini belirtir. Görev bilinci, Türk milletinin birliğini ve gücünü artırır. Türkçülük, bu bilinçle güçlenir. Atsız, Türkçülüğün, Türk milletinin disiplinli bir toplum olmasını sağladığını savunur. Türkçülüğün görev bilinci, Türk milletinin geleceğini şekillendirir.

Türkçülük, Atsız'a göre, Türk milletinin birliğini güçlendiren bir idealdir. Atsız, Türkçülüğün, Türk milletinin tarihî birliğini simgelediğini belirtir. başarı ve zaferlerimiz, bu idealin ürünleridir. Atsız, Türk milletinin bu ideal etrafında kenetlenmesi gerektiğini savunur. Türkçülüğün millî birlikteki rolü, Türk milletinin geleceğini şekillendirir.

Türkçülük, Atsız'a göre, manevi yozlaşmaya karşı bir kalkandır. İdealsiz bir topluluk, bencillik ve ahlaksızlıkla bozular. Atsız, Türkçülüğün, Türk milletine manevi bir besin sunduğunu belirtir. Bu ideal olmadan, millet zararlı ideolojilere yönelir. Türkçülük, Türk milletinin ruhunu yansıtır. Atsız, bu idealin, Türk milletini ahlaki olarak koruduğunu savunur. Türkçülüğün manevi yozlaşmaya karşı duruşu, Türk milletinin kimliğini güçlendirir.

Türkçülük, Atsız'a göre, genç nesillere ilham veren bir kaynaktır. Bu ideal, gençlerde mücadele azmi ve millî bilinç oluşturur. Atsız, tarihi bakımdan fethi gibi zaferlerin, gençlere örnek olduğunu belirtir. Türkçülük, genç nesillerin millî kimliklerini güçlendirir. Bu ideal, gençlere tarihî gurur aşılır. Atsız, Türkçülüğün gençlere aktarılması gerektiğini savunur. Türkçülüğün genç nesillere ilhamı, Türk milletinin geleceğini inşa eder.

Türkçülüğe karşı çıkanlar, Atsız'a göre, tembel ve yabancı hayranı bir zihniyete sahiptir. Bu kesimler, Türkçülüğü bir tehdit olarak görür. Atsız, bu görüşün, millî bilinci zayıflattığını belirtir. Türkçülük, tarihî gerçeklerle kanıtlanmıştır. Atsız, Türkçülüğü küçümseyenlerin, millî mücadele azmini körelttiğini savunur. Türkçülüğün karşıtlarının zihniyeti, Türk milletinin manevi gücünü zedeler.

Türkçülük, Atsız'a göre, her Türk'e bir görev bilinci yükler. Herkes, kendi görevini özveriyle yerine getirmelidir. Atsız, Türkçülüğün, milletin her ferdine sorumluluk yüklediğini belirtir. Görev bilinci, Türk

milletinin birliğini ve gücünü artırır. Türkçülük, bu bilinçle güçlenir. Atsız, Türkçülüğün, Türk milletinin disiplinli bir toplum olmasını sağladığını savunur. Türkçülüğün görev bilinci, Türk milletinin geleceğini şekillendirir.

Türkçülük, Atsız'a göre, millî güvenliğin temel taşlarından biridir. Bu ideal, Türk milletinin kendine olan inancını pekiştirir. Atsız, Türkçülüğün, Türk milletini düşmanlara karşı güçlü kıldığını belirtir. Türk milleti, bu ideal sayesinde tarih boyunca direnmiştir. Türkçülük, Türk milletinin birliğini güçlendirir. Atsız, bu idealin, Türk milletinin güvenliğini sağladığını savunur. Türkçülüğün millî güvenlikteki rolü, Türk milletinin varlığını sürdürmesinin anahtarıdır.

Türkçülük, Atsız'a göre, eğitimde merkezi bir yer tutmalıdır. Bu ideal, genç nesillere millî bilinç aşılamalıdır. Atsız, Türkçülüğün, gençlere tarihî gurur verdiğini belirtir. Türkçülük, genç nesillerin millî kimliklerini güçlendirir. Atsız, bu idealin eğitim müfredatına entegre edilmesi gerektiğini savunur. Türkçülüğün eğitimdeki yeri, Türk milletinin geleceğini şekillendirir.

Türkçülük, Atsız'a göre, evrensel bir katkı sunar. Bu ideal, milletlerin mücadele ve manevi güç arayışını temsil eder. Atsız, Türk milletinin Türkçülük idealiyle dünya tarihindeki yerini güçlendirdiğini belirtir. Türkçülük, diğer milletlere karşı üstünlük sağlamıştır. Bu ideal, insanlığı anlamlı kılan bir özelliktir. Atsız, Türkçülüğün, evrensel bir mücadele ruhunu yansıttığını savunur. Türkçülüğün evrensel katkısı, Türk milletinin dünya tarihindeki yerini güçlendirir.

Türkçülük, Atsız'a göre, Türk milletinin geleceğini şekillendirmede önemli bir rol oynayacaktır. Bu ideal, Türk milletinin mücadele azmini ve birliğini güçlendirir. Atsız, Türkçülüğün, genç nesillere millî gurur aşıladığını belirtir. Türk milleti, bu ideal etrafında kenetlenerek geleceğini inşa etmelidir. Türkçülük, Türk milletinin kendine olan inancını pekiştirir. Atsız, bu idealin, Türk milletinin dünya tarihindeki yerini güçlendireceğini savunur. Türkçülüğün gelecekteki rolü, Türk milletinin varlığını sürdürmesinin anahtarıdır.

Türkçülük, Atsız'a göre, yabancı hayranlığına karşı bir kalkandır. Yabancı hayranlığı, millî bilinci zayıflatar. Atsız, Türkçülüğün, Türk milletinin kendine olan inancını koruduğunu belirtir. Türk

milleti, kendi tarihine ve kültürüne güvenmelidir. Türkçülük, yabancı hayranlığını reddeder. Atsız, bu idealin, Türk milletini ahlaki olarak koruduğunu savunur. Türkçülüğün yabancı hayranlığına karşı duruşu, Türk milletinin kimliğini güçlendirir.

Türkçülük, Atsız'a göre, Türk milletinin millî gurur kaynağıdır. Bu ideal, Türk milletinin tarihî zaferlerini yansıtır. Türkçülük, Türk milletinin kendine olan inancını pekiştirir. Bu ideal, genç nesillere tarihî gurur aşılır. Atsız, Türkçülüğün, Türk milletinin birliğini güçlendirdiğini savunur. Türkçülüğün millî gurur kaynağı olması, Türk milletinin geleceğini şekillendirir.

Türkçülük, Atsız'a göre, Türk milletini disiplinli bir toplum haline getirmeyi hedefler. Herkes, kendi görevini özveriyle yerine getirmelidir. Atsız, Türkçülüğün, milletin her ferdine sorumluluk yüklediğini belirtir. Görev bilinci, Türk milletinin birliğini ve gücünü artırır. Türkçülük, bu bilinçle güçlenir. Atsız, Türkçülüğün, Türk milletinin disiplinli bir toplum olmasını sağladığını savunur. Türkçülüğün disiplinli toplum hedefi, Türk milletinin geleceğini şekillendirir.

Türkçülük, Atsız'a göre, Türk milletinin uluslararası prestijini artırır. İdealleri olan milletler, dünya sahnesinde saygı görür. Atsız, Türkçülüğün, Türk milletinin mücadele ruhunu yansıttığını belirtir. Türk milleti, bu ideal ile dünya sahnesinde yerini almalıdır. Türkçülük, Türk milletinin kendine olan inancını pekiştirir. Atsız, bu idealin, Türk milletinin dünya konumunu güçlendireceğini savunur. Türkçülüğün millî prestijdeki rolü, Türk milletinin saygınlığını artırır.

Türkçülüğe karşı çıkanlar, Atsız'a göre, millî bilinci zayıflatır. Bu karşıtlar, Türkçülüğü tehlikeli bir ideal olarak görür. Atsız, bu görüşün, tembel ve yabancı hayranı bir zihniyetten kaynaklandığını belirtir. Türkçülük, tarihî gerçeklerle kanıtlanmıştır. Atsız, Türkçülüğü küçümseyenlerin, millî mücadele azmini köreltiğini savunur. Türkçülüğün karşıtları, Türk milletinin manevi gücünü zedeler.

Türkçülük, Atsız'a göre, eğitimde merkezi bir rol oynamalıdır. Bu ideal, genç nesillere millî bilinç aşılamalıdır. Atsız, Türkçülüğün, gençlere tarihî gurur verdiğini belirtir. Türkçülük, genç nesillerin millî kimliklerini güçlendirir. Atsız, bu idealin eğitim

müfredatına entegre edilmesi gerektiğini savunur. Türkçülüğün eğitimdeki rolü, Türk milletinin geleceğini şekillendirir.

Türkçülük, Atsız'a göre, manevi güçle sıkı sıkıya bağlantılıdır. Bu ideal, Türk milletinin manevi gücünü besler. Atsız, Türkçülüğün, tarih boyunca zaferler kazandırdığını belirtir. Türkçülük, Türk milletinin birliğini ve mücadele azmini güçlendirir. Atsız, bu idealin, Türk milletinin kendine olan inancını pekiştirdiğini savunur. Türkçülüğün manevi güçle bağlantısı, millî bilincin temel taşlarından biridir.

Türkçülük, Atsız'a göre, Türk milletinin geleceğini şekillendirmede önemli bir rol oynayacaktır. Bu ideal, Türk milletinin mücadele azmini ve birliğini güçlendirir. Atsız, Türkçülüğün, genç nesillere millî gurur aşıladığını belirtir. Türk milleti, bu ideal etrafında kenetlenerek geleceğini inşa etmelidir. Türkçülük, Türk milletinin kendine olan inancını pekiştirir. Atsız, bu idealin, Türk milletinin dünya tarihindeki yerini güçlendireceğini savunur. Türkçülüğün gelecekteki etkisi, Türk milletinin varlığını sürdürmesinin anahtarıdır.

Türkçülük, Atsız'a göre, barış ve dostluk söylemlerine karşı durur. Barış söylemleri, milletlerin büyüme arzusunu köreltir. Atsız, Türkçülüğün, Türk milletinin mücadele ruhunu yansıttığını belirtir. Türkçülük, Türk milletinin bağımsızlık ve üstünlük arzusunu korur. Barış ve dostluk, milletlerin ideallerini gölgeler. Atsız, bu söylemlerin, millî bilinci zayıflattığını savunur. Türkçülüğün barışa karşı duruşu, Türk milletinin büyüme arzusunu korur.

Sonuç

Nihal Atsız, Türkçülüğe milliyetçi bir perspektiften derin bir anlam yüklemiştir. Atsız, Türkçülüğün, Türk milletinin manevi gücünün temel kaynağı olduğunu vurgular. Türkçülük, tarih boyunca zaferlerle somutlaşmıştır. Atsız, bu idealin, millî bilinci güçlendirdiğini savunur. Türk milleti, bu ideal etrafında kenetlenmelidir. Atsız'ın Türkçülük anlayışı, Türk milliyetçiliğinin temel ilkelerinden birini oluşturur. Atsız'ın Türkçülüğe katkısı, Türk milletinin kimliğini güçlendirir.

Türkçülük, millî bilincin oluşumunda merkezi bir rol oynar. Atsız, Türkçülüğün, Türk milletinin birliğini ve mücadele azmini güçlendirdiğini vurgular. Türkçülük, genç nesillere millî gurur aşılır. Atsız,

bu idealin, Türk milletinin kendine olan inancını pekiştirdiğini savunur. Türkçülüğün millî bilinçteki önemi, Türk milletinin geleceğini şekillendirir.

Türkçülük, düşmanlara karşı Türk milletinin en güçlü silahıdır. Atsız, Türk milletinin tarih boyunca bu ideal sayesinde direndiğini belirtir. Türk milleti, bu ideal etrafında kenetlenerek düşmanlara meydan okumuştur. Türkçülük, Türk milletinin birliğini güçlendirir. Atsız, bu idealin, Türk milletinin güvenliğini sağladığını savunur. Türkçülüğün düşmanlara karşı gücü, Türk milletinin varlığını sürdürmesinin anahtarıdır.

Türkçülük, eğitimde merkezi bir yer tutmalıdır. Atsız, bu idealin, genç nesillere millî bilinç aşıladığını vurgular. Türkçülük, genç nesillerin millî kimliklerini güçlendirir. Atsız, bu idealin eğitim müfredatına entegre edilmesi gerektiğini savunur. Türkçülüğün eğitimdeki yeri, Türk milletinin geleceğini şekillendirir.

Türkçülük, Türk milletinin manevi gücünün temel kaynağıdır. Atsız, bu idealin, tarih boyunca zaferler kazandırdığını belirtir. Türkçülük, Türk milletinin birliğini ve mücadele azmini güçlendirir. Atsız, bu idealin, Türk milletinin kendine olan inancını pekiştirdiğini savunur. Türkçülüğün manevi gücü, millî bilincin temel taşlarından biridir.

Türkçülük, Türk milletinin geleceğini şekillendirmede önemli bir rol oynayacaktır. Atsız, bu idealin, Türk milletinin mücadele azmini ve birliğini güçlendirdiğini vurgular. Türkçülük, genç nesillere millî gurur aşılar. Türk milleti, bu ideal etrafında kenetlenerek geleceğini inşa etmelidir. Atsız, bu idealin, Türk milletinin dünya tarihindeki yerini güçlendireceğini savunur. Türkçülüğün gelecekteki etkisi, Türk milletinin varlığını sürdürmesinin anahtarıdır.

Nihal Atsız, Türkçülüğe kalıcı bir miras bırakmıştır. Atsız, Türkçülüğün, Türk milletinin manevi gücünün temel kaynağı olduğunu vurgular. Türkçülük, tarih boyunca zaferlerle somutlaşmıştır. Atsız, bu idealin, millî bilinci güçlendirdiğini savunur. Türk milleti, bu ideal etrafında kenetlenmelidir. Atsız'ın Türkçülük anlayışı, Türk milliyetçiliğinin temel ilkelerinden birini oluşturur. Atsız'ın Türkçülük mirası, Türk milletinin kimliğini güçlendirir.

Atsız'a göre Türkçülük, Türk milletinin tarihî

varoluş misyonunu taşıyan millî idealdir. Millî ideal, birliği ve disiplinli görev bilincini güçlendirir, genç kuşaklara kimlik, gurur ve mücadele azmi aşılar. Malazgirt'ten İstanbul'un fethine uzanan zaferler bu idealin tarihsel meşruiyetini beslerken, eğitim müfredatında merkezî bir yer edinmesi gerektiği vurgulanır. Bu çerçevede Türkçülük, manevi gücün kaynağı ve millî güvenliğin dayanağı olarak konumlanır; yabancı hayranlığına ve idealsizliğe karşı bir kalkan olarak tasvir edilir.

Türkçülüğü yalnızca duygusal bir aidiyet değil, süreklilik arz eden bir hedef ve toplumsal seferberlik fikri olarak çizer: her ferдин sorumluluk üstlendiği, uluslararası prestiji artırmayı ve her alanda ileri olmayı amaçlayan bir çerçeve. Atsız, karşıt görüşlerin millî bilinci zayıflattığını savunurken, Türk milletinin bu ideal etrafında kenetlenmesiyle hem bugününü hem de geleceğini güçlendireceğini ileri sürer; böylece Türkçülük, geçmişten geleceğe uzanan bir dayanıklılık ve öz güven doktrinine dönüşür.

Atsız'ın çerçevesinde Türkçülük, milletin manevi sermayesini diri tutan bir "amaçlar sistemi"dir: ortak tarih anlatısı, sembolik zaferler ve kültürel hafıza üzerinden bireyleri müşterek bir ülkeye hizalar. Bu ülkü, eğitimin merkezine yerleştiğinde yalnızca bilgi aktarmakla kalmaz; karakter, disiplin ve dayanıklılık üretir. Böylece Türkçülük, duygusal aidiyeti rasyonel bir siyasal-toplumsal programla bütünleştirir.

Atsız, Türkçülüğü bireysel sorumluluklar toplamı olarak da konumlandırır: her ferдин vazifesini hakkıyla yapması, kurumsal düzenin ve toplumsal istikrarın önkoşuludur. Yabancı hayranlığını ve idealsizliği çürüten temel mekanizma, başarılarla beslenen özgüven ve müşterek amaçlardır. Bu nedenle Türkçülük, pasif bir kimlik tanımı değil; üretkenlik, çalışma ahlakı ve stratejik seferberlik çağrısıdır.

Türkçülük tarihsel süreklilik içinde geleceğe yön veren bir vizyon olarak betimlenir: geçmiş zaferlerden meşruiyet, bugünün mücadelesinden kuvvet, yarına dair atılımlardan yön bulur. Uluslararası düzlemde saygınlığı artırmayı hedeflerken, milli güvenlik ve toplumsal birlik için normatif bir zemin sağlar. Bu bakımdan Türkçülük, kimliği tahkim eden, kapasiteyi artıran ve gelecek tasarımını mümkün kılan kurucu bir idealdir.

İLETİŞİM DİLİ AÇISINDAN SOLGUN BAYRAKLAR HİKÂYESİNDE DİYALOKLARIN ANAFİKİR VE TEMAYI İLETMEDEKİ ROLÜ VE GÜCÜ

Mehmet BİLGEHAN

Giriş

İletişim, insan ruhunu vatanın kutsal değerleriyle buluşturan bir sanattır. Emir Kalkan'ın "Solgun Bayraklar" hikâyesi, diyalokların iletişim diliyle vatan sevgisini kükretir. Yaşlı köylünün destansı sözleri, Anadolu'nun ruhunu bir çılgılık gibi dile getirir. Bayrakların solgunluğu, toplumsal vefasızlığın sessiz eleştirisidir. Hikâyenin başlığı, iletişim dilinde ihmale bir sitem sunar. Anlatıcının empati dolu gözlemleri, okuyucuyu vatanseverlik yolculuğuna çıkarır. Köylünün toprağı avuçlaması, tarihsel hafızayı canlandırır. Bu makale, hikâyeyi iletişim öğeleri, terapötik iletişim ve diyalokların anafikir ile temayı iletmedeki rolü açısından inceleyecektir. Diyaloklar, "Solgun Bayraklar"da vatan sevgisini nasıl bir iletişimsel bağla aktarır, bunu anlamak için hikâyenin özüne inelim.

Diyaloklar, hikâyenin iletişimsel ruhunu şekillendirir. "Solgun Bayraklar"da köylünün diyalogları, vatan sevgisini ve vefayı iletişimle kükretir. "Toprak kükrer, seli boğar" sözü, vatanın gücünü epik bir dille aktarır. Başlık, solgun bayrakların iletişimsel eleştirisini yansıtır. Anlatıcı, köylünün sözlerini hayranlıkla yansıtır. Hikâye, diyaloglarla vatanseverlik duygusunu uyandırır. Köylünün "Zordur genç ölümü" ifadesi, kaybın acısını paylaşır. Diyaloklar, anafikir ve temayı nasıl güçlendirir? Bu soruya yanıt için köylünün sesine kulak verelim.

Terapötik iletişim, duygusal yaraları sarmalayan bir köprüdür. "Solgun Bayraklar", diyalokların terapötik iletişimle vefa ve umut mesajını sunduğunu gösterir. Köylünün konuşmaları, tarihsel acıları paylaşır. Başlık, solgun bayrakların hüznünlü iletişim tonunu yansıtır. Anlatıcının "Utandım" tepkisi, okuyucuda empati uyandırır. Hikâye, diyaloglarla vefa duygusunu uyandırarak duygusal arınma sağlar. Terapötik iletişim, diyalogları nasıl güçlendirir? Bu sorunun cevabını hikâyenin duygusal tonunda arayalım.

Simgeler, iletişimde derin anlamlar taşır. "Solgun

Bayraklar"da bayraklar, vatanın onurunu simgeleyen bir iletişim aracıdır. Köylünün diyalogları, bu simgeleri iletişimle canlandırır. Başlık, solgun bayrakların iletişimsel eleştirisini vurgular. Anlatıcı, bayrakların solgunluğunu hüznle betimler. Hikâye, simgesel iletişimle diyalogların gücünü artırır. Köylünün bayrakları yenilemesi, vefanın sembolüdür. Simgeler, diyalogların iletişimsel etkisini nasıl zenginleştirir? Bayrakların dilini çözerek bu soruya yanıt arayalım.

Sözlü iletişim, milletin hafızasını canlandırır. "Solgun Bayraklar"da köylünün diyalogları, sözlü iletişimle vatan sevgisini aktarır. "Bunu toprak sanıyorlar, oysa canı var" sözü, vatanın ruhunu dile getirir. Başlık, solgun bayrakların sessiz sitemini iletişim dilinde sunar. Anlatıcı, köylünün sözlerini duygusal bir bağla yansıtır. Hikâye, sözlü iletişimle vatanseverlik duygusunu uyandırır. Köylünün destansı üslubu, Anadolu'nun ruhunu taşır. Sözlü iletişim, diyalogların temayı iletmedeki rolünü nasıl güçlendirir? Köylünün sesine kulak vererek bu soruya yanıt bulalım.

Duygular, iletişimde kalpleri birleştirir. "Solgun Bayraklar"da köylünün diyalogları, duygusal

bir iletişimle vatan sevgisini sunar. Anlatıcının “Eline kapanmak geldi içimden” tepkisi, köylüye hayranlığı dile getirir. Başlık, solgun bayrakların hüznü iletişim tonunu yansıtır. Köylünün coşkulu konuşmaları, okuyucuda vefa duygusu uyandırır. Hikâye, vatan için fedakârlığın duygusal ağırlığını hissettirir. Duyguların iletişimsel rolü, diyalogları nasıl derinleştirir? Hikâyenin duygusal tonuna inerek bu soruya yanıt arayalım.

Hikâyeler, iletişimle değerleri aktarır. “Solgun Bayraklar”, diyalogların iletişimsel bir destan olarak vatan sevgisini sunduğunu gösterir. Köylünün sözleri, tarihsel hafızayı canlandırır. Başlık, solgun bayrakların iletişimsel eleştirisini vurgular. Anlatıcı, mezarlıkların bakımsızlığına üzülen toplumsal bir mesaj sunar. Hikâye, vatanseverlik duygusunu güçlendirmeyi amaçlar. Terapötik iletişim, diyalogların bu amacı desteklemesini sağlar. İletişim öğeleri, diyalogların temayı iletmedeki rolünü nasıl güçlendirir? Hikâyenin iletişimsel yapısını çözerek bu soruya yanıt arayalım.

Anlatıcı, iletişimde bir ayna vazifesi görür. “Solgun Bayraklar”da anlatıcı, köylünün diyaloglarını terapötik bir iletişimle yansıtır. Birinci şahıs bakış açısı, samimi bir bağ kurar. Başlık, solgun bayrakların hüznü iletişim tonunu yansıtır. Anlatıcının “Duygulandım” tepkisi, okuyucuda empati uyandırır. Köylünün diyalogları, anlatıcı aracılığıyla destanlaşır. Hikâye, anlatıcının gözlemleriyle iletişimsel bir derinlik kazanır. Anlatıcı, diyalogların iletişimsel rolünü nasıl yansıtır? Anlatıcının gözünden bakarak bu soruya yanıt bulalım.

Başlıklar, iletişimde mesajın özünü yansıtır. “Solgun Bayraklar” başlığı, diyalogların iletişimsel gücünü ortaya koyar. Solgun bayraklar, vefasızlığın; köylünün sözleri, vefanın sembolüdür. Anlatıcı, başlığın ima ettiği mesajı hikâyeye pekiştirir. Başlık, hüznü ve umudu iletişim dilinde birleştirir. Köylünün diyalogları, başlığın hüznü tonuna umut katar. Hikâye, başlıkla iletişimsel bir bağ kurar. Başlığın iletişimsel önemi, diyalogların temayı iletmesini nasıl şekillendirir? Başlığın sembolik gücünü inceleyerek bu soruya yanıt bulalım.

Diyalokların İletişimsel Rolü ve Gücü

Diyaloklar, hikâyenin iletişimsel omurgasını oluşturur. “Solgun Bayraklar”da köylünün

diyalogları, vatan sevgisini ve vefayı iletişimle kükrerir. “Toprak kükrer, seli boğar” sözü, vatanın gücünü epik bir dille aktarır. Anlatıcı, bu sözleri hayranlıkla yansıtır. Köylünün yerel dili, Anadolu’nun kültürel hafızasını taşır. Hikâye, diyaloglarla vatanseverlik duygusunu uyandırır. Köylünün “Zordur genç ölümü” ifadesi, kaybın acısını paylaşır. Anlatıcı, diyalogları empatiyle aktarır. Diyaloklar, iletişimsel omurgayı oluşturur. Bu omurga, anafikir ve temayı okuyucuya taşır.

Terapötik iletişim, diyalogların duygusal etkisini artırır. “Solgun Bayraklar”da terapötik iletişim, köylünün diyaloglarını iyileştirici bir bağa dönüştürür. Köylünün “Bunu toprak sanıyorlar, oysa canı var” sözü, vatanın ruhunu paylaşır. Anlatıcının empati dolu tepkileri, okuyucuda arınma yaratır. Hikâye, vefa duygusunu uyandırarak duygusal bir etki bırakır. Köylünün savaş gazisi geçmişi, acıyı paylaşmayı sağlar. Anlatıcının “Utandım” tepkisi, toplumsal vefasızlığa duygusal bir cevaptır. Diyaloklar, umudu ve vefayı iletişimle sunar. Terapötik iletişim, diyalogların duygusal etkisini artırır. Bu etki, anafikir ve temayı terapötik bir bağla okuyucuya hissettirir.

Simgesel iletişim, diyalogların gücünü derinleştirir. “Solgun Bayraklar”da köylünün diyalogları, bayrakların simgesel iletişimini canlandırır. Bayrakların solgunluğu, toplumsal ihmali görselleştirir. Köylünün “kartal” metaforu, vefanın simgesel dilidir. Anlatıcı, “Yeşil bereli askerler” benzetmesiyle simgeleri güçlendirir. Hikâye, simgesel iletişimle diyalogların etkisini artırır. Köylünün bayrakları yenilemesi, umudun simgesidir. Anlatıcı, bu simgeleri diyaloglarla birleştirir. Simgesel iletişim, diyalogların gücünü derinleştirir. Bu derinlik, anafikir ve temayı simgesel bir bağla okuyucuya taşır.

Sözlü iletişim, diyalogların vatan sevgisini kükrermesini sağlar. “Solgun Bayraklar”da köylünün destansı diyalogları, sözlü iletişimle temayı aktarır. “Türkler ihanete alışkındır” ifadesi, tarihsel direnci dile getirir. Anlatıcı, bu sözleri hayranlıkla yansıtır. Köylünün yerel dili, Anadolu’nun ruhunu taşır. Hikâye, sözlü iletişimle vatanseverlik duygusunu uyandırır. Köylünün “Haçıl düzlüğüne” atfı, geçmişin acısını canlandırır. Anlatıcı, diyalogları epik bir tonla aktarır. Sözlü iletişim, diyalogların

vatan sevgisini kükretmesini sağlar. Bu kükreyiş, anafikir ve temayı okuyucunun kalbine işler.

Duygusal ton, diyalogların iletişimsel bağını güçlendirir. “Solgun Bayraklar”da köylünün diyalogları, duygusal bir tonla vatan sevgisini hissettirir. Anlatıcının “Eline kapanmak geldi içimden” tepkisi, duygusal bir iletişim yaratır. Köylünün coşkulu konuşmaları, okuyucuda vefa duygusu uyandırır. Hikâye, hüznün ve umudu duygusal bir tonla birleştirir. Bayrakların solgunluğu, hüznü bir iletişim tonudur. Köylünün çabası, umudun tonunu güçlendirir. Anlatıcının tepkileri, diyaloglarla duygusal bağ kurar. Duygusal ton, diyalogların iletişimsel bağını güçlendirir. Bu bağ, anafikir ve temayı okuyucuya hissettirir.

Empati, terapötik iletişimin temel taşıdır. “Solgun Bayraklar”da anlatıcının köylünün diyaloglarına empati göstermesi, iletişimi güçlendirir. Anlatıcının “Duygulandım” tepkisi, köylünün çabasını yüceltir. Köylünün diyalogları, anlatıcının empatiyle aktarımıyla canlanır. Hikâye, okuyucuda empati uyandırarak vatan sevgisini hissettirir. Köylünün fiziksel engeline rağmen çabası, empatiyi derinleştirir. Anlatıcının duygusal tonu, iletişimsel bir bağ kurar. Empati, diyalogların temayı iletmesini güçlendirir. Empati, terapötik iletişimin temel taşıdır. Bu temel, anafikir ve temayı okuyucuya yakınlaştırır.

Yerel dil, diyalogların iletişimde samimiyet sağlar. “Solgun Bayraklar”da köylünün “canum”, “yorgun argın” gibi ifadeleri, diyalogları samimi bir iletişimle sunar. Anlatıcı, yerel dili empatiyle aktarır. Hikâye, yerel dille kültürel bir bağ kurar. Köylünün destansı üslubu, yerel dilin gücünü artırır. Anlatıcının bu dili yansıtması, iletişimi güçlendirir. Yerel dil, vatan sevgisini samimi kılar. Köylünün konuşmaları, Anadolu’nun ruhunu yansıtır. Yerel dil, diyalogların iletişimde samimiyet sağlar. Bu samimiyet, anafikir ve temayı okuyucuya hissettirir.

Destansı üslup, diyalogların iletişimde yücelik katar. “Solgun Bayraklar”da köylünün destansı diyalogları, vatan sevgisini epik bir iletişimle sunar. “Toprak kükre, seli boğar” ifadesi, vatanın gücünü yüceltir. Anlatıcı, bu üslubu hayranlıkla aktarır. Hikâye, destansı üslupla vatanın ruhunu canlandırır. Köylünün “kartal” metaforu, iletişimsel bir yücelik taşır. Anlatıcının betimlemeleri, bu yüceliği

güçlendirir. Destansı üslup, diyalogları destanlaştırır. Destansı üslup, diyalogların iletişimde yücelik katar. Bu yücelik, anafikir ve temayı okuyucunun ruhunda yükseltir.

Sözlü gelenek, diyalogların iletişimde hafızayı canlandırır. “Solgun Bayraklar”da köylünün diyalogları, sözlü gelenekle Anadolu’nun tarihini kükretir. “Haçıl düzlüğüne” atfı, geçmişin direncini dile getirir. Anlatıcı, bu sözleri okuyucuya aktarır. Köylünün yerel dili, kültürel bir iletişim unsurudur. Hikâye, sözlü gelenekle vatan sevgisini güçlendirir. Köylünün destansı üslubu, epik bir iletişim tonu taşır. Sözlü gelenek, vatanın ruhunu dile getirir. Sözlü gelenek, diyalogların iletişimde hafızayı canlandırır. Bu canlandırma, anafikir ve temayı nesilden nesile aktarır.

İletişim Ögeleri ve Diyalokların Temayı İletmesi

Görsel imgeler, diyalogların iletişimde güçlü mesajlar sunar. “Solgun Bayraklar”da köylünün diyalogları, mezarlıklardaki bayraklarla görsel bir iletişim kurar. Bayrakların solgunluğu, toplumsal ihmali görselleştirir. Köylünün bayrakları yenilemesi, vefanın görsel sembolüdür. Anlatıcı, bu imgeleri şiirsel bir dille aktarır. Hikâye, görsel imgelerle diyalogların etkisini güçlendirir. Mezar taşlarının “yeşil bereli askerler” gibi canlanması, görsel bir iletişim yaratır. Görsel imgeler, diyalogların temayı iletmesine destek olur. Görsel imgeler, diyalogların iletişimde güçlü mesajlar sunar. Bu mesajlar, anafikir ve temayı okuyucuya hissettirir.

Sessiz iletişim, diyalogların derin anlamlarını taşır. “Solgun Bayraklar”da bayrakların sessizliği, köylünün diyaloglarıyla kontrast oluşturur. Mezarlıkların bakımsızlığı, sessiz bir eleştiri sunar. Köylünün bayrakları yenileme eylemi, sessiz bir vefa mesajıdır. Anlatıcı, bu sessizliği diyaloglarla birleştirir. Hikâye, sessiz iletişimle diyalogların duygusal bağını güçlendirir. Bayrakların “efil efil” dalgalanması, sessiz bir umut taşır. Sessiz iletişim, diyalogların temayı iletmesini derinleştirir. Sessiz iletişim, diyalogların derin anlamlarını taşır. Bu anlamlar, anafikir ve temayı okuyucuda uyandırır.

Tarihsel hafıza, diyalogların iletişimle temayı canlı tutmasını sağlar. “Solgun Bayraklar”da köylünün diyalogları, savaş gazisi geçmişle tarihsel bir iletişim kurar. “Bu bacağı Fransız bombası koparttı”

sözü, acıyı paylaşır. Anlatıcı, bu hafızayı okuyucuya aktarır. Hikâye, tarihsel hafızayla diyalogların gücünü artırır. Köylünün “Haçıl düzlüğüne” atfı, geçmişin acısını canlandırır. Anlatıcının bu hafızayı yansıtması, vatanın değerini vurgular. Tarihsel hafıza, diyalogların temayı iletmesini sağlar. Tarihsel hafıza, iletişimle canlı tutulur. Bu canlılık, anafikir ve temayı nesilden nesile taşır.

Toplumsal eleştiri, diyalogların iletişiminde uyarıdır. “Solgun Bayraklar”da köylünün diyalogları, mezarlıkların bakımsızlığına eleştiri getirir. Anlatıcının “Bakımsızdı hepsi de” gözlemi, vefasızlığı vurgular. Köylünün “Her gün gelirim mezarlığa” sözü, bu eleştiriye yanıt olur. Hikâye, toplumsal eleştiriyle diyalogların vefa çağrısını güçlendirir. Bayrakların solgunluğu, ihmali eleştirir. Anlatıcının üzüntüsü, bu eleştiriye destekler. Toplumsal eleştiri, diyalogların iletişiminde uyarı taşır. Toplumsal eleştiri, iletişimde önem taşır. Bu uyarı, anafikir ve temayı okuyucuya duyurur.

Bireysel vefa, diyalogların iletişiminde umut taşır. “Solgun Bayraklar”da köylünün diyalogları, bireysel vefayı iletişimle yansıtır. Köylünün “Her gün gelirim mezarlığa” sözü, vefayı dile getirir. Anlatıcı, bu çabayı hayranlıkla aktarır. Hikâye, bireysel vefayla diyalogların umut mesajını güçlendirir. Köylünün fiziksel engeline rağmen çabası, iletişimde azmi temsil eder. Anlatıcının hayranlığı, bu vefayı yüceltir. Bireysel vefa, diyaloglarla vatan sevgisini canlandırır. Bireysel vefa, diyalogların iletişiminde umut taşır. Bu umut, anafikir ve temayı okuyucuya ilham verir.

Doğa imgeleri, diyalogların iletişiminde ruh katar. “Solgun Bayraklar”da köylünün diyalogları, pınarın şırıltısıyla doğaya bağlanır. Anlatıcı, “Nazlı çığıltı” ile doğayı betimler. Köylünün toprağı avuçlaması, vatanla bağını güçlendirir. Hikâye, doğa imgeleriyle diyalogların etkisini artırır. Mezarlıkların sessizliği, doğanın hüzünlü tonudur. Bayrakların dalgalanması, doğanın umududur. Doğa imgeleri, diyalogların temayı iletmesine derinlik katar. Doğa imgeleri, diyalogların iletişiminde ruh katar. Bu ruh, anafikir ve temayı okuyucuya hissettirir.

Kültürel bağ, diyalogların iletişiminde köprü kurar. “Solgun Bayraklar”da köylünün diyalogları, Anadolu’nun kültürel dokusunu iletişimle yansıtır. Köylünün yerel dili, bu bağı güçlendirir. Anlatıcı,

kültürel unsurları şiirsel bir dille aktarır. Hikâye, kültürel bağla diyalogların vatan sevgisini canlandırır. Mezarlıkların yol kenarında olması, Anadolu’nun geleneğini yansıtır. Köylünün misafirperverliği, kültürel bir iletişim unsurudur. Kültürel bağ, diyalogların temayı iletmesini derinleştirir. Kültürel bağ, diyalogların iletişiminde köprü kurar. Bu köprü, anafikir ve temayı okuyucuya yakınlaştırır.

Pınar, diyalogların iletişiminde hayatın sembolüdür. “Solgun Bayraklar”da köylünün diyalogları, pınarın şırıltısıyla vatanın canlılığını iletişimle sunar. Anlatıcı, pınarı “nazlı çığıltı” ile betimler. Köylünün pınar başında toprağı avuçlaması, vatanla bağını güçlendirir. Hikâye, pınarın sesiyle diyalogların vatan sevgisini canlandırır. Pınarın şırıltısı, doğanın vatanla birliğini temsil eder. Anlatıcının betimlemeleri, diyaloglara iletişimsel derinlik katar. Pınar, diyaloglarla vatan sevgisini hayatla buluşturur. Pınar, diyalogların iletişiminde hayatın sembolüdür. Bu sembol, anafikir ve temayı okuyucuya taşır.

Başlıklar, diyalogların iletişiminde mesajı şekillendirir. “Solgun Bayraklar” başlığı, köylünün diyaloglarının iletişimsel özünü yansıtır. Solgun bayraklar, vefasızlığın; köylünün sözleri, vefanın sembolüdür. Anlatıcı, başlığın ima ettiği mesajı diyaloglarla pekiştirir. Başlık, hüznün ve umudu iletişim dilinde birleştirir. Köylünün diyalogları, başlığın hüzünlü tonuna umut katar. Hikâye, başlıkla diyalogların iletişimsel bağını kurar. Başlıklar, diyalogların iletişiminde mesajı şekillendirir. “Solgun Bayraklar”, anafikir ve temayı diyaloglarla okuyucuya duyurur.

Diyalokların Terapötik İletişimle Temayı İletmesi

Ana diyaloklar, hikâyenin iletişimsel ruhunu şekillendirir. “Solgun Bayraklar”da köylünün ana diyalogları, vatan sevgisi ve vefa temalarını iletişimle kükrerir. “Toprak kükrer, seli boğar” sözü, vatanın gücünü epik bir dille aktarır. Anlatıcı, bu diyalogları hayranlıkla yansıtır. Köylünün yerel dili, Anadolu’nun kültürel hafızasını taşır. Hikâye, ana diyaloglarla vatanseverlik duygusunu uyandırır. Köylünün “Zordur genç ölümü” ifadesi, kaybın acısını paylaşır. Anlatıcı, bu diyalogları empatiyle aktarır. Ana diyaloklar, hikâyenin iletişimsel ruhunu şekillendirir. Bu diyaloklar, anafikir ve temayı

okuyucuya taşır. (Bu bölüm, önceki incelemedeki diyalogların ana temasını iletişimsel açıdan tanımlamak için kullanılır.)

Destansı diyaloklar, temanın iletişimsel yüceliğini artırır. “Solgun Bayraklar”da köylünün destansı diyalogları, vatan sevgisini epik bir iletişimle sunar. “Türkler ihanete alışkındır” ifadesi, tarihsel direnci dile getirir. Anlatıcı, bu diyalogları hayranlıkla aktarır. Köylünün “kartal” metaforu, iletişimsel bir yücelik taşır. Hikâye, destansı diyaloglarla temayı güçlendirir. Anlatıcının betimlemeleri, diyalogların etkisini artırır. Destansı diyaloklar, vatan sevgisini destanlaştırır. Destansı diyaloklar, temanın iletişimsel yüceliğini artırır. Bu yücelik, anafikir ve temayı okuyucunun ruhunda yükseltir. (Bu bölüm, önceki incelemedeki destansı üslup analizine dayanır.)

Duygusal diyaloklar, temanın iletişimsel bağını derinleştirir. “Solgun Bayraklar”da köylünün duygusal diyalogları, vefa ve kaybın acısını iletişimle sunar. “Bunu toprak sanıyorlar, oysa canı var” sözü, vatanın ruhunu paylaşır. Anlatıcının “Eline kapanmak geldi içimden” tepkisi, duygusal bir bağ kurar. Hikâye, duygusal diyaloglarla temayı hissettirir. Köylünün savaş anıları, acıyı paylaşmayı sağlar. Anlatıcının empati dolu aktarımı, diyalogların etkisini artırır. Duygusal diyaloklar, temayı terapötik bir bağla sunar. Duygusal diyaloklar, temanın iletişimsel bağını derinleştirir. Bu bağ, anafikir ve temayı okuyucunun kalbine işler. (Bu bölüm, önceki incelemedeki duygusal ton analizine dayanır.)

Toplumsal eleştiri diyalokları, temanın iletişimsel uyarısını güçlendirir. “Solgun Bayraklar”da köylünün diyalogları, toplumsal vefasızlığı eleştirir. “Her gün gelirim mezarlığa” sözü, bireysel vefayı dile getirir. Anlatıcının “Bakımsızdı hepsi de” gözlemi, ihmali vurgular. Hikâye, toplumsal eleştiri diyaloglarıyla temayı güçlendirir. Bayrakların solgunluğu, eleştiriye görselleştirir. Anlatıcının üzüntüsü, diyalogların uyarısını destekler. Toplumsal eleştiri diyalokları, vefa çağrısı yapar. Toplumsal eleştiri diyalokları, temanın iletişimsel uyarısını güçlendirir. Bu uyarı, anafikir ve temayı okuyucuya duyurur. (Bu bölüm, önceki incelemedeki toplumsal eleştiri analizine dayanır.)

Sonuç

Diyaloklar, iletişimle vatan sevgisini kükretir.

“Solgun Bayraklar”da köylünün diyalogları, anafikir ve vefa temasını iletişimle aktarır. Köylünün destansı sözleri, bayrakların sessizliği ve anlatıcının empatiyle aktarımı, bu diyalogların unsurlarıdır. Başlık, solgun bayrakların iletişimsel eleştirisini yansıtır. Hikâye, diyaloglarla vatanseverlik duygusunu güçlendirir. Diyaloklar, iletişimle vatan sevgisini kükretir. Bu kükreyiş, anafikir ve temayı okuyucuda uyandırır.

Terapötik iletişim, diyalogların duygusal bağını güçlendirir. “Solgun Bayraklar”, terapötik iletişimle köylünün diyaloglarını iyileştirici bir bağa dönüştürür. Anlatıcının empati dolu tepkileri, okuyucuda arınma yaratır. Köylünün konuşmaları, tarihsel acıları paylaşır. Hikâye, vefa duygusunu terapötik iletişimle aktarır. Terapötik iletişim, diyalogların duygusal bağını güçlendirir. Bu bağ, anafikir ve temayı okuyucunun kalbine işler.

Simgeler, diyalogların iletişiminde derinlik yaratır. “Solgun Bayraklar”da köylünün diyalogları, bayrakların simgesel iletişimini canlandırır. Köylünün vefası, simgesel bir mesaj taşır. Anlatıcı, bu simgeleri diyaloglarla birleştirir. Hikâye, simgelerle diyalogların temayı iletmesini güçlendirir. Simgeler, diyalogların iletişiminde derinlik yaratır. Bu derinlik, anafikir ve temayı okuyucunun ruhunda kalıcı kılar.

Başlıklar, diyalogların iletişiminde mesajı şekillendirir. “Solgun Bayraklar” başlığı, köylünün diyaloglarının iletişimsel özünü yansıtır. Solgun bayraklar, vefasızlığı; köylünün sözleri, vefayı simgeler. Anlatıcı, başlığın ima ettiği mesajı diyaloglarla pekiştirir. Hikâye, başlıkla diyalogların vatan sevgisini güçlendirdiğini gösterir. Başlıklar, diyalogların iletişiminde mesajı şekillendirir. “Solgun Bayraklar”, anafikir ve temayı diyaloglarla okuyucuya duyurur.

Vatan sevgisi, diyalogların iletişimle destanlaşmasıdır. “Solgun Bayraklar”, köylünün diyaloglarıyla anafikir ve vefa temasını iletişim öğeleri ve terapötik iletişimle kükretir. Köylünün sözleri, bayrakların sessizliği ve anlatıcının empatiyle aktarımı, bu destanın unsurlarıdır. Başlık, iletişim dilinde vefayı ve eleştiriye birleştirir. Hikâye, vatan sevgisini okuyucunun ruhunda yükseltir. Vatan sevgisi, diyalogların iletişimle destanlaşmasıdır. “Solgun Bayraklar”, bu destanı iletişimsel bir başyapıt olarak sunar.

Giriş

Medya ve iletişim araçları, toplumların birbirleriyle kurduğu bağın ve bireylerin dünyayı algılama biçimlerinin temel taşıdır. Peki, vatandaş ile küresel gelişmeler arasında kurulan bu köprü, her zaman doğru ve zamanında bilgi aktarabiliyor mu? İşte bu noktada, kitle iletişim araçlarının en kritik görevi devreye girer: toplumsal ve küresel süreçler hakkında bireyleri anında, tarafsız ve güvenilir biçimde bilgilendirmek. Toplumda gerçekleşen önemli olayların, sadece bir haber olarak değil, aynı zamanda bireyler ile gruplar arasında kurulan iletişim bağının canlı bir parçası olduğunu unutmamak gerekir. Gazetecilerin hazırladığı bilgilendirici materyallerin hızla dolaşıma girmesi, bu bağı güçlendirirken; röportaj gibi temel bilgi toplama yöntemleri de iletişim süreçlerinin sahici zeminini besler. O halde kendimize şu soruyu sormak gerekmez mi: Medya, bireyin dünyaya açılan gözü olmayı ne ölçüde başarabiliyor?

Medya, bireyin dünyaya açılan gözü olarak konumlandığında, yalnızca bilgi aktarımı değil, aynı zamanda bir bilinç inşası da gerçekleştirir. Çünkü haber dediğimiz şey, salt bir olayın kaydı değil, aynı zamanda toplumun o olayı nasıl anlamlandıracağına dair bir kılavuzdur. Burada akla şu soru geliyor: Medya, bu rehberlik görevini hakkıyla yerine getirebiliyor mu? Eğer gazetecilik, olayları hızlı ama aynı zamanda doğruluk ve tarafsızlık ilkeleriyle aktarırsa, vatandaşın dünyaya açılan penceresi berrak kalır; aksi hâlde o pencere sislenir, birey küresel gerçeklikten kopar. Dolayısıyla gazetecilik, yalnızca mesleki bir faaliyet değil, toplumla dünya arasına kurulan hayati bir köprüdür. Bu köprünün sağlamlığı, doğrudan toplumun ne kadar bilinçli, duyarlı ve etkin bir şekilde geleceğe hazırlanacağını belirler.

Açık bilgi toplumunda gazetecilik, yalnızca haber aktarmanın ötesinde, toplumsal düzenin sağlıklı işleme için vazgeçilmez bir unsur hâline gelir. Çünkü gazetecilerin bilgilendirici türlerdeki materyalleri hızlı, tarafsız ve doğru bir şekilde sunması, bireylerin güvenle bilgiye ulaşmasını sağlar. Peki, tarafsız ve doğru bilginin değeri nereden gelir? Aslında bu değer, toplumun medya kurumlarına duyduğu güvenin ta kendisidir. Güven varsa, bireyler demokratik süreçlere katılmaya cesaret eder; güven yoksa, bilgi kirliliği ve manipülasyon

toplumsal dayanışmayı zedeler. Bu nedenle gazetecilik, açık bilgi toplumunun temel taşlarından biri olarak, yalnızca bilgiyi dağıtmakla değil, aynı zamanda demokrasiyi yaşatmakla da sorumludur.

Medyanın en temel sorumluluklarından biri, toplumu zamanında bilgilendirmektir. Çünkü haberin ulaştığı hız, bireylerin olaylara verdiği tepkiyi ve toplumsal reflekslerin gücünü belirler. Peki, bilgi geç ulaştığında ya da eksik aktarıldığında ne olur? Toplum, gerçeği gecikmeli öğrenir ve bu da hem yerel hem de küresel ölçekte uyum sorunları doğurur. İşte bu yüzden zamanında bilgi, yalnızca güncel takip etmenin değil, aynı zamanda geleceğe hazırlanmanın da koşuludur. Ne var ki burada ince bir denge vardır: Hız mı yoksa doğruluk mu öncelikli olmalıdır? Gazetecilikte asıl mesele, bu ikisini bir arada başarabilmek, yani doğruyu en kısa sürede toplumun ortak hafızasına sunabilmektir.

Medya ne kadar güçlü olursa olsun, doğru bilgilendirme sürecinin tamamlanabilmesi için bireyin de sorumluluk üstlenmesi gerekir. İşte burada karşımıza “medya okuryazarlığı” çıkar. Vatandaş, kendisine sunulan bilgiyi sorgulamadan kabul ettiğinde, manipülasyona açık hâle gelir; oysa bilinçli bir okur ya da izleyici, haberin kaynağını, doğruluğunu ve niyetini sorgulayarak gerçek ile kurgu arasındaki ayrımı yapabilir. Peki, bireyin bu sorumluluğu üstlenmesi neden önemlidir? Çünkü medya, her ne kadar topluma köprü olsa da, o köprünün sağlamlığı, onu kullananların dikkatine ve bilinç düzeyine de bağlıdır. Dolayısıyla açık bilgi toplumunda gazeteciliğin misyonu ile vatandaşın bilinçli okur kimliği, birbirini tamamlayan iki unsur olarak görülmelidir.

Modern toplumda medya ve iletişim araçları, bireylerin bilgiye olan sürekli talebini karşılamada kritik bir rol oynar. Artık insanlar, yalnızca olayları öğrenmekle yetinmiyor; aynı zamanda bu bilgiyi anlamak, sorgulamak ve kendi hayatlarıyla ilişkilendirmek istiyor. İşte bu “bilgi talebi”, gazeteciliğin sorumluluğunu önemli ölçüde artırıyor. Peki, bu sorumluluk neyi gerektirir? Gazeteci, her haberi yalnızca hızlı bir şekilde sunmakla kalmamalı, aynı zamanda doğruluğu ve tarafsızlığı da gözetmelidir. Modern toplum, bilgiye aç bir toplumdur; dolayısıyla iletişim araçları, bireyin bilinçli kararlar alabilmesini sağlayacak güvenilir bir bilgi altyapısı sunmak zorundadır. Bu durum, gazeteciliği salt bir meslek değil, toplumsal bir görev hâline getirir ve medya ile toplum arasındaki köprüyü güçlendirir.

Doğru bilgi toplama, gazeteciliğin temel taşlarından biridir; çünkü bir haberin gücü, yalnızca içeriğinin doğruluğuna değil, aynı zamanda izleyici tarafından nasıl algılandığına da bağlıdır. İşte bu noktada röportaj, gazeteciliğin merkezi rolünü ortaya koyar. Röportaj sayesinde gazeteci, olayların tanıklarından, uzmanlardan veya doğrudan ilgilenen bireylerden ilk elden bilgi alır ve böylece haberi hem daha güvenilir hem de izleyici açısından daha anlaşılır kılar. Peki, izleyici psikolojisini doğru anlamak neden önemlidir? Çünkü bilgi, sadece aktarılmakla yetinmez; doğru şekilde sunulmalı ve izleyicinin algı kapasitesine uygun biçimde şekillendirilmelidir. Röportaj, bu sürecin kalbinde yer alır ve gazetecinin, toplumu bilinçlendirme görevini yerine getirmesinde vazgeçilmez bir araç olarak öne çıkar.

Röportaj, gazetecilikte bilgi toplamanın temel yöntemlerinden biri olarak öne çıkar. Çünkü bir haberi sağlam temeller üzerine inşa etmek, doğrudan kaynaktan elde edilen bilgilerle mümkündür. Röportaj sayesinde gazeteci, olayları yalnızca dışarıdan gözlemlenmekle kalmaz; yaşanan süreçleri, tarafların bakış açılarını ve deneyimlerini de birebir aktarabilir. Peki, bu neden önemlidir? Çünkü bir haberin etkisi, doğruluğu kadar derinliği ve bağlamıyla da ölçülür. Röportaj, bu bağlamı sağlamak için en güçlü araçtır; toplumu bilgilendirme ve farkındalık yaratma süreçlerinde, gazeteciliğin köprü işlevini pekiştirir. Böylece medya, bireyin dünyaya açılan gözünü netleştirmede kritik bir rol oynar.

Gazeteci, topluma güvenilir bilgi sunma sorumluluğunu taşıyan temel aktördür. Bu görev, bilgiyi sorgulayarak ve titizlikle araştırarak elde edilmesini gerektirir; çünkü yanlış ya da eksik bilgi, toplumun

doğru karar almasını engeller. Röportaj, gazetecinin bu sürecindeki en etkili araçlardan biridir. Doğrudan kaynaklarla yapılan görüşmeler, sadece olayların yüzeyini değil, aynı zamanda derinlemesine bağlamını da sunar. Peki, neden bu kadar önemlidir? Çünkü toplumun bilinçlenmesi, sadece olayları bilmekle değil, onları doğru anlamak ve değerlendirmekle mümkün olur. Gazeteci, röportaj yoluyla elde ettiği bilgileri titizlikle seçer ve aktarır; böylece hem kendi sorumluluğunu yerine getirir hem de izleyicinin dünyaya açılan gözünü berrak tutar.

Röportajın tanımı ve amacı, gazeteciliğin bilgi toplama süreçlerini anlamak açısından büyük önem taşır. Röportaj, sadece bir görüşme biçimi değil, aynı zamanda haber, makale ve diğer bilgilendirici içeriklerin temelini oluşturan bir yöntemdir. Amaç, olayları ve olguları doğrudan kaynağından öğrenmek ve doğru bilgiye ulaşmaktır. Peki, bu neden kritik bir unsurdur? Çünkü medya aracılığıyla aktarılan her bilgi, toplumun algısını ve kararlarını şekillendirir. Röportaj, bu bilgilerin güvenilirliğini artırarak, gazetecinin sorumluluğunu yerine getirmesine olanak tanır. Böylece medya, hem bireyi hem de toplumu doğru ve zamanında bilgilendirme görevini etkili bir şekilde sürdürebilir.

Modern toplumda medya ve iletişim araçları, bireylerin bilgiye olan talebini karşılamada kritik bir rol oynar. İnsanlar artık sadece haberleri almakla yetinmiyor; olayları anlamak, analiz etmek ve kendi kararlarını buna göre şekillendirmek istiyor. Bu durum, gazeteciyi yalnızca bilgi aktarmakla değil, aynı zamanda doğru, güvenilir ve zamanında bilgi sunmakla yükümlü kılıyor. Medya, bireyin dünyaya açılan gözü gibi davranmalı; yoksa toplum bilinçli karar alma kapasitesini kaybeder. Teknoloji sayesinde bilgiye erişim hızlı hale geldi, ancak doğruluğu sorgulamak hâlâ kritik bir sorumluluk. Günlük bilgi akışı, bireyleri sürekli tetikte tutarken, gazetecinin sorumluluğu da artıyor. Bu nedenle modern toplumda medya, bilgi talebini karşılamak için özenle çalışmalı ve güvenilir bir köprü görevi üstlenmelidir.

Doğru bilgi toplama, gazeteciliğin temel taşlarından biridir ve izleyici psikolojisini anlamak haberi etkili biçimde sunmak için vazgeçilmezdir. Röportaj, gazetecinin bilgi toplama sürecinde merkezi bir rol oynar. İzleyici, bilgiyi nasıl algılayacağını bilmediğinde yanlış yorumlar ortaya çıkar. Bilgi sadece aktarılmamalı; izleyicinin anlayacağı ve düşüneceği şekilde sunulmalıdır. Haberin yüzeysel sunumu, bilinçlenmeyi sekteye uğratar. Derin ve anlamlı bilgi

ise izleyiciyi düşündürür ve tartışmaya açar. Röportajın gücü, olayları hem anlatmak hem de anlamlandırmaktır. Bu süreç, gazeteciliğin sorumluluk ve etkisini ortaya koyar ve izleyicinin olayları doğru şekilde kavramasını sağlar.

Röportaj, gazeteciliğin bilgi toplama süreçlerinde vazgeçilmez bir yöntem olarak öne çıkar ve amacı olayları doğrudan kaynağından öğrenmek ve doğru bilgiye ulaşmaktır. Sadece sorular sorup cevap almak değildir; aynı zamanda bir keşif yolculuğudur. Kaynaktan alınan bilgiler, olayın yüzeyini değil derinliğini ortaya çıkarır. Röportaj sayesinde gazeteci, tarafların bakış açısını ve olayın bağlamını aktarabilir. Haberler böylece eksiksiz ve güvenilir olur. Röportaj olmadan gazetecilik eksik kalır, izleyici ise yarım kalmış bir hikâyeyi tüketmek zorunda kalır. Bu yöntem, gazetecinin hem görevini hem de toplumun bilgi ihtiyacını karşılamasını sağlar ve gazetecilik sürecinde temel bir dayanak noktası oluşturur.

İzleyici psikolojisi, gazeteciliğin etkinliği açısından kritik bir faktördür ve bilgi yalnızca aktarılmakla kalmamalı, izleyicinin kapasitesine uygun biçimde sunulmalıdır. Röportaj, olayların yüzeyini değil derinliğini aktarır ve izleyicinin doğru anlamasını sağlar. Bir gazeteci olarak her cümle için izleyiciye nasıl yansıtacağını düşünmek gerekir. Yanlış anlaşılmalara, spekülasyon ve kafa karışıklığına yol açabilir. Doğru ve anlaşılır bilgi sunmak, toplumun bilinçlenmesini güçlendirir. Röportaj, izleyiciyi olaylara katılmaya ve düşünmeye sevk eder. Bu süreç, gazeteciliğin sorumluluğunu ve değerini ortaya koyar ve izleyicinin olayları doğru yorumlamasını güvence altına alır.

Gazeteci, toplumun güvenilir bilgiye erişmesini sağlayan temel aktördür ve bilgiyi sorgulayarak, araştırarak toplamakla sorumludur. Röportaj, bu sürecin kalbinde yer alır ve olayları doğrudan kaynaktan aktarmayı sağlar. Kaynaktan alınan doğru bilgiler, toplumun bilinçlenmesini destekler ve bireyin dünyaya açılan gözünü berrak tutar. Gazeteci, doğru bilgi aktardığında yalnızca kendi sorumluluğunu yerine getirmiş olmaz, aynı zamanda toplumu bilinçlendirme görevini de üstlenir. Bu nedenle gazeteci, röportaj yoluyla toplum ile güvenilir bilgi arasında güçlü bir köprü oluşturur.

Röportajın etkili olabilmesi, kullanılan tekniklerle doğrudan ilişkilidir. Açık uçlu sorular, derinlemesine görüşmeler ve kontrol soruları, gazetecinin doğru bilgiye ulaşmasını sağlar. Soruların yanlış veya eksik formüle edilmesi, elde edilen bilgiyi çarpıtabilir veya

yüzeysel bırakabilir. Doğru teknikler kullanıldığında ise olayın tam resmini göstermek mümkündür. Röportaj, yalnızca bilgi toplamakla kalmaz; aynı zamanda izleyiciye olayları anlamlandırma fırsatı sunar. Bu nedenle gazetecinin teknik becerisi, haberin güvenilirliği ve etkisi üzerinde belirleyici bir rol oynar. Etkili bir röportaj, hem gazetecinin hem de izleyicinin kazanmasını sağlar.

Tarafsızlık ve doğruluk, gazeteciliğin temel ilkelerindedir ve toplumun güvenini kazanmak için vazgeçilmezdir. Bir haber aktarılırken gazetecinin kendi önyargılarını katmaması, izleyiciye gerçekleri sunması kritik bir sorumluluktur. Tarafsız ve doğru bilgi, demokratik katılımı artırır ve bireyleri bilinçli kararlar almaya yönlendirir. Röportaj, bu noktada gazetecinin tarafsızlığını gösterebileceği en güçlü araçlardan biridir. Eğer haberci önyargısız davranırsa, toplum güvenle bilgiye ulaşır ve medya kurumlarına olan inancı pekişir. Bu süreç, gazeteciliğin güvenilirliğini ve toplumsal etkisini artırır.

Bilginin zamanında aktarılması, toplumun reflekslerini ve karar alma süreçlerini doğrudan etkiler. Toplum, olaylara hızlı tepki vermek ve doğru kararlar almak için güncel bilgiye ihtiyaç duyar. Röportaj, bu sürecin önemli bir parçasıdır; doğrudan kaynaktan alınan bilgiler, hızlı ve güvenilir biçimde sunulduğunda izleyiciye değer katar. Gecikmiş veya eksik bilgi, toplumun bilinçli karar alma kapasitesini azaltır. Zamanında bilgilendirme, gazetecinin sorumluluğunu pekiştirir ve izleyiciyi aktif bir bilgi tüketicisi hâline getirir. Etkin zaman yönetimiyle sunulan röportajlar, hem güven hem de toplumsal bilinç oluşturur.

Röportaj, toplumsal bilinçlenmenin oluşmasına doğrudan katkı sağlar. İnsanlar doğru bilgiye ulaştığında, sorunlara daha duyarlı ve çözüm odaklı yaklaşır. Röportaj sayesinde toplum, yalnızca haber tüketmez; olayları analiz eder, tartar ve kolektif bir bilinç geliştirir. Gazetecilik, izleyiciye yalnızca bilgi aktarmakla kalmaz, aynı zamanda toplumsal farkındalık oluşturur. Bu süreç, bireylerin toplum içindeki rollerini daha bilinçli ve sorumlu şekilde yerine getirmesine yardımcı olur. Röportaj, bu açıdan toplumu şekillendiren bir güç olarak öne çıkar.

Röportaj, yerel olayların ötesinde küresel gelişmeleri anlamamızda da önemli bir araçtır. Uluslararası krizler, ekonomik değişimler veya kültürel olaylar, doğru röportaj teknikleriyle toplumla paylaşılır. Doğrudan kaynaktan alınan bilgiler, olayların bağlamını ve önemini daha iyi kavramamızı sağlar. Bu sayede bireyler,

yalnızca kendi çevresindeki gelişmeleri değil, dünyanın diğer bölgelerinde neler olduğunu da anlayabilir. Küresel olayları doğru yorumlamak, toplumun bilgi tabanını güçlendirir ve bireyin dünyaya açılan gözünü genişletir. Röportaj, küresel farkındalığın artırılmasında kritik bir köprü işlevi görür.

Medya okuryazarlığı, bireyin aldığı bilgiyi sorgulaması ve değerlendirmesi açısından büyük önem taşır. Gazeteci doğru bilgi sunsa da, izleyicinin aktif katılımı olmadan toplumsal bilinç tam olarak gelişmez. Röportaj, izleyiciye doğru bilgi sağlarken, bireyin sorgulama becerisini de teşvik eder. Birey, haberleri eleştirel süzgeçten geçirerek kendi yorumunu oluşturur. Bu etkileşim, toplumda bilinçli vatandaşların yetişmesine katkıda bulunur. Röportaj ve medya okuryazarlığı birlikte işlediğinde, bilgi tüketimi pasif olmaktan çıkar ve aktif bir toplumsal süreç hâline gelir.

Röportaj, gazetecilikte bilgi toplamanın en temel ve etkili yöntemlerinden biridir. Doğru, tarafsız ve zamanında sunulduğunda toplumun bilinçlenmesini, demokratik katılımı ve küresel olaylara duyarlılığı artırır. İzleyici, yalnızca haber almakla kalmaz; olayları sorgular, analiz eder ve kolektif bir bilinç geliştirir. Gazetecilik ve röportaj, bireyin dünyaya açılan gözü olarak, modern toplumda vazgeçilmez bir köprü işlevi görür. Her röportaj, toplumsal farkındalık ve bilinçlenme yolunda atılmış bir adımdır ve gazeteciliğin önemini bir kez daha gösterir

Sonuç

Toparlayacak olursak, medya ve iletişim araçları modern toplumda bireylerin bilgiye ulaşmasını sağlayan en temel yapı taşlarıdır. Gazetecilik, bu araçlar aracılığıyla toplumun bilinçlenmesini, demokratik katılımını ve olayları doğru değerlendirme kapasitesini güçlendirir. Röportaj ve diğer bilgi toplama yöntemleri, doğru ve tarafsız bilginin toplumla buluşmasını mümkün kılar. Gazeteci, sorumluluğunu yerine getirerek izleyiciye güvenilir bir rehber sunar ve bireyin dünyaya açılan gözünü berrak tutar.

Sonuç olarak, medya ve gazetecilik yalnızca haber aktarmakla kalmaz; toplumsal farkındalık ve bilinçlenmenin temellerini atar. Bilgiye ulaşma, sorgulama ve analiz etme süreçleri, bireyin ve toplumun gelişimi için vazgeçilmezdir. Bu bağlamda gazetecilik, modern toplumun hem köprüsü hem de ışığı olarak işlev görür ve her yeni röportaj, toplumun daha bilinçli ve duyarlı bir geleceğe doğru adım atmasını sağlar.

Medya ve gazetecilik, modern toplumda bireylerin doğru bilgiye ulaşmasını sağlayan vazgeçilmez

araçlardır. Gazeteciler, olayları tarafsız ve güvenilir biçimde aktararak toplumun bilinçlenmesine katkıda bulunur. Röportaj ve diğer bilgi toplama yöntemleri, bireyin olayları derinlemesine anlamasını mümkün kılar. Bu süreç, yalnızca bilgi aktarımı değil, aynı zamanda toplumsal farkındalığın gelişimi için de kritik bir araçtır. Sonuç olarak, medya ve gazetecilik, toplum ile gerçeklik arasında kurulmuş sağlam bir köprü işlevi görür.

Toplum, olaylara tepki verme ve bilinçli karar alma kapasitesini doğru bilgiye dayandırır. Gazetecilik, bu kapasitenin oluşmasını sağlayan en güçlü yapı taşlarından biridir. Röportaj, haberi doğrudan kaynağından öğrenmeyi mümkün kılar ve tarafsız bir şekilde sunulmasını sağlar. Böylece bireyler, yalnızca haberleri tüketmekle kalmaz; onları analiz eder ve anlamlandırır. Bu açıdan medya, modern toplumun bilinçli ve sorumlu bireyler yetiştiren temel bir unsuru olarak öne çıkar.

Bilgiye erişim artık daha hızlı ve kolay olsa da, doğruluğu sorgulamak hâlâ kritik bir sorumluluktur. Gazetecilik, bireyleri güvenilir bilgiye yönlendirirken toplumsal bilinçlenmeyi de destekler. Röportaj ve diğer yöntemler, olayları eksiksiz ve anlaşılır biçimde aktararak izleyiciyi doğru algılama sürecine dahil eder. Bu süreç, bireylerin ve toplumun gelişimi için vazgeçilmezdir. Sonuç olarak, medya sadece haber aktaran bir araç değil, toplumsal farkındalık ve bilinçlenmenin temelidir.

Modern toplumda bilgi talebi sürekli artarken, gazeteciliğin sorumluluğu da eşit oranda büyür. Doğru, tarafsız ve zamanında sunulan bilgi, bireylerin ve toplumun bilinçli kararlar almasını sağlar. Röportaj, bu sürecin kritik bir parçasıdır ve olayların doğrudan kaynaktan öğrenilmesini mümkün kılar. Medya, böylelikle hem bilgi aktarır hem de izleyiciyi düşünmeye, sorgulamaya ve analiz etmeye teşvik eder. Bu açıdan gazetecilik, modern toplumun hem köprüsü hem de rehberidir.

Gazetecilik ve medya, bireyin dünyaya açılan gözünü berrak tutan en temel araçlardır. Röportajlar ve araştırmalar, doğru bilgiye ulaşmayı sağlayarak toplumun bilinçlenmesini destekler. Toplum yalnızca haberleri öğrenmekle kalmaz, aynı zamanda analiz eder, tartar ve kolektif bir bilinç geliştirir. Bu süreç, demokratik katılımı güçlendirir ve toplumun karar alma mekanizmalarını sağlıklı kılar. Sonuç olarak, medya ve gazetecilik, modern toplumda bilgi ile bilinç arasında kurulmuş vazgeçilmez bir köprü olarak işlev görür.

Giriş

Türk halkının kültürünü en güzel yansıtan öğelerden biri halk türküleridir. Çünkü türküler, halkın yaşadığı olayların ardından yakılmış, sözleri ve ezgileriyle toplumsal hafızayı beslemiştir. Halk edebiyatı ve halk danslarıyla yoğrulan bu eserler, hem bireysel hem de toplumsal duyguları yansıtarak kuşaktan kuşağa aktarılır. Herkesin anlayabileceği sade ve ortak bir dille söylenen türküler, çoğunlukla hece ölçüsüyle yazılmış olmaları sayesinde de halkın diline kolayca yerleşmiştir. Bu özellikleriyle türküler, sadece bir müzik formu değil, aynı zamanda halkın yaşam tarzını, sevinçlerini, acılarını ve ideallerini dile getiren kültürel bir miras olmuştur.

Antakya türküleri, kentin tarihini, kültürünü ve insanını dile getiren özel bir mirastır. Benim bakış açım göre, Antakya türküleri, ninemin hafızasında saklı hazineler olarak yeniden hayat bulur ve geçmişle bugün arasında görünmez bir köprü kurar. Bu türkülerin ana işlevi, yalnızca melodileriyle değil, taşıdıkları anlam ve ruhla da Antakya'nın tarihini, mekanını ve insanlarını yaşatmaktır. Asi Nehri kıyısında yankılanan ezgiler, ninelerin dilinde tekrar canlanır ve her bir türkü, bir hikâyeyi, bir sevdâyı veya bir acıyı dile getirir. Nineler, bu türküler aracılığıyla hem kendi gençliklerini hem de geçmiş kuşakların yaşam öykülerini torunlarına aktarır.

Antakya'nın çok kültürlü dokusu, türkülerde kendini gösterir; her ezgi, farklı bir dilin, farklı bir yaşamın izlerini taşır. Bir büyükanne ile torunun sohbeti, bu türkülerin kapısını aralar ve hafızanın derinliklerinden çıkan melodiler, anıları ve duyguları yeniden gün yüzüne çıkarır. Böylece Antakya'nın türküleri, yalnızca müzik değil, aynı zamanda bir kültürel hafıza ve toplumsal bellektir. Antakya türküleri, ninelerin hafızasında bir miras olarak varlığını sürdürür ve bu miras, kentin kültürel zenginliğini ve tarihsel sürekliliğini yaşatır. Antakya türküleri, geçmişle bugünü birleştiren, duyguları ve anıları canlı tutan, hafızaya kazınmış bir kültür hazinesidir.

Antakya'da türküler, sözlü kültürün taşıyıcısı olarak kentin hafızasında özel bir yere sahiptir. Şehir,

kuşaktan kuşağa aktarılan ezgilerle doludur ve bu türkülerini ezberleyerek Antakya'nın belleği korunur. Bu melodiler yalnızca müzik değil, aynı zamanda bir tarih anlatısıdır; aşk, ayrılık, hasret ve doğa temaları, türkülerde ustaca işlenir ve her bir melodi, Antakya'nın yaşanmışlıklarını yansıtır. Nineler, bu türküler aracılığıyla kendi gençliklerini ve geçmiş kuşakların yaşam öykülerini torunlarına aktarır, böylece kültür canlı tutulur ve hafıza yeni nesillere taşınır. Her ezgi, kentin çok katmanlı tarihini, insan ilişkilerini ve duygusal derinliklerini gözler önüne serer. Antakya'da türküler, sözlü kültürün en güçlü ifadesidir ve bu ifade, kentin melodilerini eşsiz kılar. Sonuç olarak, Antakya'nın türkülerini dinlemek, yalnızca bir müzik deneyimi değil; geçmişle bugün arasında kurulmuş, canlı ve derin bir kültürel bağa tanıklık etmektir.

Pınara vurdum kazmayı

Pınara vurdum kazmayı (gülüm aman)

Güzeller sever gezmeyi

Aman çirkinler bağlar yazmayı (gülüm aman)

Aman yar öldürdün beni

Ölmeden alaydım seni

Pınarın başında ceviz (gülüm aman)

Cevizin dalları semiz

Aman yar nerde eviniz (gülüm aman)

Aman yar öldürdün beni

Ölmeden alayım seni

Pınarın başında içde (gülüm aman)

İğdenin dalları yerde

Aman yar eviniz nerde (gülüm aman)

*Aman yar öldürdün beni
Ölmeden alayım seni*

Bu türkü, “Pınara vurdum kazmayı”, Antakya ve çevresindeki halk türkülerinin doğayla ve gündelik yaşamla nasıl iç içe geçtiğini çok güzel gösterir. Türkünün yapısına baktığımızda, pınar, ceviz, iğde gibi doğal unsurların hem bir mekân süsü hem de duyguların dili olduğunu görürüz.

Türküde geçen pınar, suyun kaynağı olarak hem hayatı hem de sevgilinin bulunduğu mekânı çağırıştır. Ceviz ağacı güçlü ve bereketli bir simgedir; iğde ise dallarını yere kadar salarak hem kırılabilirliği hem de mahcubiyeti temsil eder. Bu imgeler, aşkın çeşitli hallerini doğa aracılığıyla somutlaştırır.

Sevgilinin evini, yerini, hatta varlığını arayan âşık, doğayı kendisine kılavuz kılar. Pınarın başına giderek kazma vurur, orada sevgiliye dair bir iz bulmayı umar. Doğa, âşığın sevdasını saklayan ve dile getiren bir sahneye dönüşür.

Türkü boyunca yinelenen “Aman yar öldürdün beni, ölmeden alayım seni” dizeleri, aşkın yakıcılığını ortaya koyar. Bu tekrar, sevgilinin özlemini ve kavuşma isteğinin acısını yansıtır. Doğa manzaralarıyla iç içe geçmiş bu sözler, bireysel duyguları evrensel bir dile taşır.

Türküde “güzeller sever gezmeyi, çirkinler bağlar yazmayı” gibi ifadeler, toplumsal algıları ve güzellik üzerine halkın bakışını gösterir. Bu, türküye hem bir mizah hem de bir gerçeklik katman ekler.

“Pınara vurdum kazmayı” türküsü, doğayla iç içe işlenmiş aşkın ve toplumsal yaşamın türküsüdür. Hem pınarın serinliğini hem ceviz dalının gölgesini hem de âşığın yüreğindeki özlemi bir araya getirerek, halk edebiyatının doğa ile insan duygularını nasıl ustaca kaynaştırdığını ortaya koyar.

Antakya’da türküler, duyguların dilidir ve kentlinin insanlarının iç dünyasını doğrudan yansıtır. Nineler, sevinçlerini, hüznelerini ve yaşamın farklı renklerini bu türküler aracılığıyla ifade eder. Bir türkü, bir annenin evladına duyduğu özlemi ya da bir sevgilinin kavuşamama acısını dile getirebilir; her ezgi, bir yaşam kesitini anlatır. Bu melodiler, sadece bir müzik deneyimi değil, aynı zamanda duyguların en saf ve yoğun ifadesidir. Nineler, bu türkülerle torunlarına hem duygularını hem de hayat derslerini aktarır, kültürel bir köprü kurar. Her bir melodi, dinleyenin kalbine dokunur ve geçmişin, aşkın,

özlemin ve mutluluğun öyküsünü taşır. Antakya’da türküler, duyguların en doğal ve içten biçimde anlatıldığı bir sanat formu olarak varlığını sürdürür. Sonuç olarak, bu türkülerin dili, kentlinin insanlarının ruhuna dokunan, hayatı ve duyguları anlatan bir ses olarak yaşamaya devam eder.

Antakya’nın türkülerini, doğayla iç içedir ve şehrin coğrafyası, melodilere ilham verir. Asi Nehri’nin akışı, yeşil vadiler ve dağların sessizliği, ninelerin türkülerinde adeta bir hikâyeye dönüşür. Bu türkülerde, doğanın ritmi ve kentlinin renkleri, sözler ve ezgiler aracılığıyla hayat bulur. Her bir melodi, sadece bir şarkı değil, aynı zamanda doğanın ve yaşamın yansımasıdır. Nineler, torunlarına bu türkülerle hem kültürü hem de doğa sevgisini aktarır; melodiler, kuşaktan kuşağa aktarılan bir bilgelik gibidir. Türküler, insanın duygularını doğayla buluşturur ve her söz, yaşanmışlık kadar doğal bir içtenlik taşır. Antakya’nın türkülerini, doğayla uyumlu bir melodiyi sunar ve bu uyum, kentlinin ezgilerini evrensel kılar. Sonuç olarak, Antakya’nın türkülerini dinlemek, yalnızca müziğe değil; şehrin doğasına, tarihine ve ruhuna dokunmak demektir.

*Karanfil katar oldu
Hasretlik yeter oldu
Nazlı yarin kokusu
Burnumda tüter oldu*

*Al mendili mendili
Kız sever karanfil*

*Mendil bağladım yandan
Seni severim candan
İki yerde yar olmaz
Ya benden geç ya ondan*

*Al mendili mendili
Kız sever karanfil*

*Mendilim turalıdır
Sevdiğim buralıdır
Geçme güzel karşıma
Yüreğim yaralıdır*

*Al mendili mendili
Kız sever karanfil*

Bu güzel türkü, “Karanfil Katar Oldu (Al

Mendili)”, doğayla iç içe geçmiş halk duygularının tipik bir yansımasıdır. Türkünün merkezinde karanfil çiçeği vardır. Karanfil, halk kültüründe sadece bir bitki değil; sevginin, zarafetin ve özlemin sembolüdür. Burada “karanfil”in katar olması, yani sıra sıra dizilmesi, hem doğanın düzenini hem de gönül dünyasındaki derin duyguları simgeler. Türkünün dizelerinde, nazlı yarin kokusunun karanfile benzetilmesi doğa ile aşk arasında kurulan güçlü bağı gösterir. Karanfilin kokusunun burna tüter olması, sevgiliye duyulan özlemin doğadaki bir unsurla somutlaştırılmasıdır. Aynı zamanda mendil ve karanfil imgeleri, Anadolu’da çokça rastlanan sembolik halk dilinin ürünüdür; mendil sevgiliye bağlılığı, karanfil ise güzelliği ve sevgiyi temsil eder. Türküde geçen “mendilim turalıdır, sevdiğim buralıdır” dizesi, yerelliğin ve doğaya aitlik duygusunun altını çizer. Burada, bireysel aşk ile doğanın iç içe geçtiği, insanın kendi coğrafyasına kök saldığı görülür. Ayrıca, doğadaki bir çiçek olan karanfilin türküye ana tema olması, Antakya ve çevresinde doğanın günlük yaşamla nasıl bütünleştiğini de ortaya koyar.

Sonuç olarak, bu türkü doğayla iç içedir; çünkü bir çiçeği yani karanfili, aşkın ve özlemin dili hâline getirir. Doğa burada sadece bir süs unsuru değil, duyguların taşıyıcısı ve anlam kazandırıcısıdır. Böylece halk, hem doğanın güzelliğini hem de insanın iç dünyasını aynı ezgide dile getirmiş olur. Ninenin bu türküyle duygulanması, aslında onun kendi hayat tecrübeleriyle türküdeki imgeleri özdeşleştirmesinden kaynaklanır. Ninenin belleğinde karanfil, yalnızca bir çiçek değil; gençlik yıllarının sevdası, gizlice mendile iliştilen bir işaret, belki de bir ayrılığın hatırasıdır. Türkünün içinde geçen “nazlı yarin kokusu burnumda tüter oldu” dizesini duyduğunda, kendi gençliğinde yaşadığı bir hasret ya da gizli bir aşkın kokusu geri gelir. Türküdeki mendil motifi, ninenin gençliğinde düğünlerde, bayramlarda veya sevdiğine gizlice işaret vermek için kullandığı bir semboldür. Mendil bağlamak, Anadolu kültüründe çoğu kez duyguların söze dökülemeyen tarafını anlatır. Ninelerin hafızasında bu sahneler yeniden canlanır ve türkü, onun yüreğini burkar.

Ayrıca türküdeki “iki yerde yar olmaz, ya benden geç ya ondan” dizesi, ninenin hayatında duyduğu

kıskançlıkları, çektiği acıları hatırlatabilir. Belki gençliğinde yaşadığı bir ayrılık ya da kavuşulamamış bir seveda, bu dizelerle yeniden dile gelir. Bu yüzden nine, bu türküyü söylerken sadece melodiyi aktarmakla kalmaz; gözleri dolar, sesi titrer. Çünkü onun için bu türkü, doğadan alınmış karanfil kokusuyla birlikte, gençliğinin masumiyetini, aşklarının heyecanını, ayrılıklarının sızısını taşır. Sonuçta ninenin bu türküyle duygulanması, hem bireysel hatıralarının hem de Antakya’nın kültürel belleğinin birleşmesinden doğar. Türkü, onun için hem bir kişisel geçmiş aynası, hem de ortak halk hafızasının sesidir.

Antakya’da türküler, toplumsal bağları güçlendiren bir araç olarak kentin sosyal dokusunda özel bir yer tutar. Nineler, türküler aracılığıyla mahallede birliği ve dayanışmayı sağlar. Bir akşam sohbetinde söylenen bir türkü, komşuları bir araya getirir ve paylaşmayı, birlikte olmayı hatırlatır. Bu melodiler, yalnızca müzik değil, aynı zamanda kentin toplumsal ruhunun bir yansımasıdır. Nineler, torunlarına türkülerle sadece ezgileri değil, paylaşmanın, yardımlaşmanın ve birlik olmanın değerini de aktarır. Her bir ezgi, bireyler arasında görünmez bir köprü kurar ve toplumu birleştirir. Antakya’da türküler, toplumsal bağların sembolü olarak varlığını sürdürür ve bu sembol, kentin türkülerini anlamlı ve değerli kılar. Sonuç olarak, türküler, Antakya’da yalnızca bir kültür mirası değil; aynı zamanda toplumsal dayanışmayı, paylaşmayı ve birlikte yaşamı güçlendiren canlı bir köprüdür.

Antakya’nın türküleri, geçmişin aynası olarak kentin tarihine ışık tutar. Nineler, türküler aracılığıyla savaşları, göçleri ve sevdaları anlatır; her melodi, kentin yaşanmışlıklarını yeniden canlandırır. Bu ezgiler, yalnızca bir müzik deneyimi değil, aynı zamanda geçmişi koruyan ve aktaran bir hafıza aracıdır. Nineler, torunlarına türkülerle dedelerinin hikâyelerini, kentte yaşanmış olayları ve unutulmaya yüz tutmuş anıları aktarır. Her bir melodi, geçmişin bir izi olarak dinleyicide hem nostalji hem de farkındalık yaratır. Antakya’nın türküleri, geçmişin canlı bir aynası olarak kuşaktan kuşağa aktarılır ve kentin kültürel hafızasını yaşatır. Bu ayna, türküler aracılığıyla kentin tarihini zamansız kılar. Sonuç olarak, Antakya’nın türküleri, geçmişle bugün arasında kurulan canlı bir köprü ve kentin belleğini

geleceğe taşıyan değerli bir kültür hazinesidir.

Antakya'da türküler, ninenin ninnileriyle başlar ve kentin kültürel hafızasına ilk melodilerini kazır. Nine, torununu uyuturken mırıldandığı ninnilerle hem huzur verir hem de geçmişin hikâyelerini aktarır. Bir ninni, Antakya'nın dağlarında kaybolmuş bir çobanın öyküsünü veya kentte yaşanmış bir olayı dile getirir. Torun, ninninin melodisiyle sakinleşir ve hikâyeyi hayal ederek dinler. Nine, bu ninniye kendi annesinden öğrendiğini anlatarak kuşaktan kuşağa aktarılan bir kültürü gözler önüne serer. Ninniler, yalnızca uyku aracılığıyla değil, sözlü kültürün bir yansıması olarak da kentin belleğini şekillendirir. Torun, ninnideki öyküyü kendi zihninde yeniden canlandırır ve böylece kültürel hafıza canlı tutulur. Antakya'da türküler, ninniler aracılığıyla şekillenir ve bu süreç, kentin ezgilerini masalsı ve zamansız kılar (Öz, 2020: 78). Sonuç olarak, ninniler, yalnızca çocukları uyutan melodiler değil; Antakya'nın kültürel hafızasının ve sözlü mirasının en saf ifadesidir.

Antakya'nın türküleri, ninenin aşk hikâyelerini saklayan özel bir kültürel hazinedir. Nine, torununa sevdalı bir türkü söylerken hem geçmişini hem de duyguları aktarır. Bir türkü, Asi Nehri kıyısında bir delikanlının sevgilisine yazdığı dizeleri anlatır ve böylece aşk, nesiller boyunca yaşar. Nine, bu türküyü gençliğinde duyduğunu anımsar ve torunu, ninesinin gözlerinde aşkın izlerini görerek hikâyeyi içselleştirir. Türküler, Antakya'nın romantik ruhunu yansıtır ve melodiler aracılığıyla duygular derinlemesine aktarılır. Nine, torununa aşkın sabır ve bağlılık gerektirdiğini öğretir; böylece hem duygusal hem de kültürel bir miras aktarılmış olur. Antakya'nın türküleri, ninenin aşk hikâyeleriyle doludur ve bu doluluk, kentin ezgilerini duygusal ve etkileyici kılar. Sonuç olarak, türküler, yalnızca melodilerden ibaret değildir; Antakya'nın aşkı, sevgiyi ve duyguların yoğunluğunu nesilden nesile taşıyan bir kültürel köprüdür.

Antakya'da türküler, ninenin göç anılarını taşır ve kentin tarihî hafızasında iz bırakır. Nine, torununa bir göç türküsü söylerken hem kendi deneyimlerini hem de kentin geçmişini aktarır. Bu türkü, terk edilen köyleri, geride bırakılan evleri ve yolda yaşanan sıkıntıları dile getirir. Torun, ninesinin anlattığı her kelime ve melodide hem duyguları hem de tarihi

hisseder. Nineler, bu türküler aracılığıyla göçün acısını, özlemini ve umutlarını yeni kuşaklara taşır. Her bir melodi, geçmişin izlerini ve yaşanmışlıkların hikâyelerini gözler önüne serer. Antakya'da türküler, göç ve yer değiştirme deneyimlerini kuşaktan kuşağa aktaran bir hafıza işlevi görür. Bu aktarım, hem bireysel hem de toplumsal hafızayı canlı tutar. Sonuç olarak, göç türküsü sadece bir müzik değil; Antakya'nın tarihini, yaşanmışlıklarını ve insanların dayanışmasını nesilden nesile aktaran değerli bir kültürel mirastır.

Antakya'nın türküleri, ninenin doğa sevgisini anlatan özel bir kültürel mirastır. Nine, torununa bir türkü öğretirken sadece melodiyi değil, doğaya duyulan saygıyı ve sevgiyi de aktarır. Türkü, Antakya'nın yeşil vadilerinde açan çiçekleri, rüzgârın sesi ve nehrin akışıyla bütünleşen doğal güzellikleri betimler. Nine, bu türküyü tarlada çalışırken öğrendiğini anımsatarak, bilgiyi ve sevgiyi kuşaktan kuşağa aktarma sürecini gözler önüne serer. Torun, türküdeki melodiyi dinlerken doğanın kokusunu ve renklerini adeta hisseder. Türküler, Antakya'nın doğal güzelliklerini ezgilere dökerek hem estetik hem de kültürel bir değer taşır. Nine, torununa doğayı korumanın ve sevmenin önemini anlatır; böylece ezgiler hem bilinç hem de kültürel hafıza görevi görür. Antakya'nın türküleri, ninenin doğa sevgisiyle şekillenir ve bu şekillenme, kentin ezgilerini evrensel kılar (Yılmaz, 2021: 89). Sonuç olarak, bu türküler yalnızca melodiler değil, aynı zamanda doğayı, yaşamı ve kültürü birleştiren canlı bir mirastır.

Antakya'nın türküleri, ninenin direnç hikâyelerini taşıyan güçlü bir kültürel mirastır. Nine, torununa bir mücadele türküsü söylerken, kentin savaş yıllarındaki direncini ve kararlılığını aktarır. Türkü, yalnızca bir melodiden ibaret değildir; geçmişin zorluklarını, insanın azmini ve birlikte dayanma ruhunu dile getirir. Nine, bu türküyü dedesinden öğrendiğini anlatarak kuşaktan kuşağa aktarılan bir direniş bilincini gösterir. Torun, ninesinin sesinde kararlılığı, metaneti ve yılmaz ruhu hisseder. Türküler, Antakya'nın güçlü ruhunu ve toplumsal dayanıklılığını yansıtır. Nine, torununa zorluklara göğüs germeyi ve mücadele etmeyi öğretir; böylece türküler hem duygusal hem de kültürel bir rehber olur. Antakya'nın türküleri,

ninenin direnç hikâyeleriyle doludur ve bu doluluk, kentin ezgilerini güçlü ve etkileyici kılar. Sonuç olarak, türküler yalnızca geçmişin hatırası değil; Antakya'nın direncini, kararlılığını ve güçlü toplumsal ruhunu yaşatan canlı bir mirastır.

Antakya'da türküler, ninenin komşuluk anılarını saklayan değerli bir kültürel mirastır. Nine, torununa bir dostluk türküsü söylerken mahalledeki dayanışmayı ve birliği aktarır. Türkü, komşuların birlikte yaşadığı anları, yardımlaşmayı ve paylaşmayı dile getirir. Nine, bu türküyü eski bir komşusundan öğrendiğini hatırlatarak kuşaktan kuşağa aktarılan sosyal değerleri gösterir. Torun, ninesinin sesinde samimiyeti, sıcaklığı ve toplumsal bağlılığı hisseder. Türküler, Antakya'nın dayanışma kültürünü ve komşuluk bağlarını yansıtır. Nine, torununa komşuluğun önemini ve değerini öğretir; böylece türküler hem eğitici hem de kültürel bir miras işlevi görür. Antakya'da türküler, ninenin komşuluk hikâyeleriyle şekillenir ve bu şekillenme, kentin ezgilerini samimi ve içten kılar (Aydın, 2019: 134). Sonuç olarak, bu türküler yalnızca melodilerden ibaret değildir; Antakya'nın toplumsal bağlarını, paylaşımını ve samimiyetini nesilden nesile aktaran yaşayan bir kültürel mirastır.

Antakya'da türküler, ninenin dostluklarını anlatan değerli bir kültürel mirastır. Nine, torununa bir dostluk türküsü söylerken Antakya'da bir Türk ve Arap komşunun arkadaşlığını aktarır. Türkü, yalnızca melodiden ibaret değildir; farklı kültürler arasında kurulan bağları, anlayışı ve paylaşımı dile getirir. Nine, bu türküyü gençliğinde duyduğunu hatırlatarak kuşaktan kuşağa aktarılan sosyal ve kültürel bir köprüyü gösterir. Torun, ninesinin sesinde sıcaklığı, samimiyeti ve dostluğun değerini hisseder. Türküler, Antakya'nın çok kültürlü ruhunu ve toplumsal birliğini yansıtır. Nine, torununa dostluğun, paylaşmanın ve bir arada yaşamının önemini öğretir; böylece türküler hem eğitici hem de kültürel bir miras işlevi görür. Antakya'da türküler, ninenin dostluk hikâyeleriyle şekillenir ve bu şekillenme, kentin ezgilerini birleştirici ve anlamlı kılar. Sonuç olarak, bu türküler yalnızca melodiler değil; Antakya'nın çok kültürlü geçmişini, sosyal bağlarını ve kuşaktan kuşağa aktarılan değerlerini taşıyan yaşayan bir mirastır.

Antakya'da türküler, ninenin yüreğinde biriken

hasret duygularını taşır. Nine, torununa bir hasret türküsü söylerken uzaklara giden bir gencin özlemine dile getirir. Bu ezgi, yalnızca bireysel bir ayrılığı değil, Antakya'nın ayrılıklarla yoğrulmuş ruhunu da yansıtır. Nine, türküyü bir akrabasından duyduğunu anımsar; böylece geçmişin sesleri bugüne taşınır. Torun, ninesinin sesinde özlemin derinliğini hisseder, her mısradaki bekleyişin ve vefanın izlerini bulur. Türküler, bu yanı sıra Antakya'nın toplumsal hafızasında birer duygusal kayıt gibidir. Nine, torununa hasretin insana sabrı öğrettiğini, vefanın ayrılıklarda bile değerini koruduğunu aktarır. Böylece Antakya'da türküler, ninenin hasret hikâyeleriyle yoğrulur ve bu yoğrulma, kentin ezgilerini melankolik ama bir o kadar da insana dokunan kılar.

Sonuç

Antakya'nın türkülerinde doğa, tarih ve insan ruhu iç içe geçmiştir. Ası Nehri'nin akışı, dağların sessizliği, vadilerin bereketi bu ezgilerde yalnızca bir arka plan değil, duyguların canlı bir parçasıdır. Ninelerin hafızasında yaşatılan türküler, Antakya'nın kültürünü taşıyan görünmez bir köprü gibidir. Bu türküler yalnızca melodilerden ibaret değildir; her biri bir hikâyeyi, bir sevdalıyı, bir göç yolunu ya da bir özlemi anlatır. Ninenin torununa söylediği her türkü, geçmişle gelecek arasında atılmış bir düğüm olur. Böylece kültürel hafıza, bireysel duygularla harmanlanarak kuşaktan kuşağa aktarılır.

Antakya türkülerinin en önemli yönlerinden biri de toplumsal bağları güçlendirmesidir. Komşuluk, dayanışma, dostluk ve paylaşma, bu türkülerle canlı tutulur. Bir mahalle sohbetinde söylenen ezgi, insanları aynı duygu etrafında birleştirir ve toplumun ruhuna dokunur. Ninelerin dilinden torunlara geçen türküler, aynı zamanda birer hayat dersidir. Aşkın sabrı, hasretin ağırlığı, doğanın güzelliği ve umudun gücü bu ezgilerde dile gelir. Her türkü, yalnızca bir şarkı değil, insanın iç dünyasını yoğuran bir öğretilerdir.

Sonuçta Antakya'nın türkülerini özel kılan şey, onların hem bireysel hem toplumsal hafızayı aynı anda taşımasıdır. Ninenin sesiyle torununa ulaşan bu melodiler, Antakya'nın geçmişini yaşatırken geleceğine de ışık tutar. Böylece türküler, sadece kulaklarda değil, kalplerde de yankılanan kalıcı bir mirasa dönüşür.

DEĞER YARGILARININ KİMLİK OLUŞUMUNDAKİ ROLÜ VE TOPLUMSAL ETKİLERİ ÜZERİNE AKADEMİK BİR İNCELEME

Mustafa ÖĞÜT

Giriş

Değer yargıları, birey ve toplum hayatının anlamını şekillendiren temel ilkelerdir. İnsan, maddi ve manevi değerlerle hayatını anlamlandırır ve yönlendirir. Değerler, bireyin sevgi, güven, saygı ve merhamet gibi duygularını organize eder. Kur'an, ahlaki değerlerin bireyin ruhsal huzuruna katkı sağladığını vurgular (Tahrir, 6). Değer yargıları, bireyin kimlik oluşumunda rehberdir. Bu bağlamda, değerler, bireyin hayatını yaşanabilir kılan temel unsurlardır. Değer yargıları, kimlik oluşumunun temel taşlarını oluşturur.

Değerler, maddi ve manevi olarak iki temel alanda kendini gösterir. Maddi değerler, malvarlığı ve ekonomik unsurlarla; manevi değerler ise ahlak, din ve milli bağlarla şekillenir. Manevi değerler, bireyin ruhsal dünyasını zenginleştirir ve kimliğini güçlendirir. İslam, manevi değerlerin maddi değerlerden üstün olduğunu öğretir. Kur'an, iman ve salih amelin birleşimini vurgulayarak manevi değerlerin önemini ortaya koyar. Maddi ve manevi değerler, kimlik oluşumunun tamamlayıcı unsurlarıdır. Bu bağlamda, değerler, bireyin kimliğini bütüncül bir şekilde şekillendirir.

Milli değerler, manevi değerlerden beslenerek bireyin kimliğini güçlendirir. İslam düşüncesinde, milli değerler, ortak yurt, tarih ve bayrak gibi unsurlarla manevi değerlerle iç içedir. Milli değerler, bireyin toplumsal aidiyetini pekiştirir. Kur'an, toplumsal dayanışmayı ve ortak kader birliğini teşvik eder. Milli ve manevi değerler, bireyin kimliğini anlamlandırır. Bu bağlamda, milli değerler, manevi değerlerin toplumsal bir yansımasıdır. Milli ve manevi değerler, kimlik oluşumunda birleşir.

Değerler, toplumsal düzenin ve dayanışmanın temelini oluşturur. İslam, değerlerin birey ve toplum hayatını düzenlediğini öğretir. Değerler, bireyin sevgi, güven ve merhamet gibi duygularını şekillendirir. Kur'an, ahlaki değerlerin toplumsal huzuru sağladığını vurgular. Değerler, bireylerin ortak bir kader birliği etrafında birleşmesini sağlar. Bu bağlamda, değerler, toplumsal kimliğin yapı

taşlarıdır. Değerler, bireysel ve toplumsal kimlik oluşumunu güçlendirir.

Değer aşınmaları, birey ve toplum hayatını tehdit eden ciddi bir sorundur. Değerlerin zayıflaması, toplumsal depremlere ve bunalımlara yol açar. İslam, değerlerin korunmasının toplumsal huzur için elzem olduğunu öğretir. Kur'an, değerlerin aşınmasının toplumu yok oluşa sürükleyebileceğini belirtir (Tahrir, 6). Değer aşınmaları, bireyin kimlik kaybına neden olur. Bu bağlamda, değerlerin korunması, kimlik oluşumunun sürekliliği için kritiktir. Değer aşınmaları, kimlik ve toplumsal düzenin zayıflamasına yol açar.

Değerler, eğitim sürecinde bireyin kimlik oluşumunu şekillendirir. İslam, ahlaki değerlerin aile ve okul yoluyla aktarılmasını öğütler. Eğitim, bireyin sevgi, merhamet ve adalet gibi değerleri içselleştirmesini sağlar. Kur'an, "Kendinizi ve ailenizi ateşten koruyun" (Tahrir, 6) ayetiyle bu sorumluluğa dikkat çeker. Eğitim, bireyin değerlerle şekillenen bir kimlik geliştirmesine olanak tanır. Değerler, kimlik oluşumunun eğitimsel boyutudur. Değerler, eğitim yoluyla kimlik oluşumunu güçlendirir.

Materyalist dünya görüşü, değerlerin aşınmasında temel bir etkidir ve bireyin kimliğini olumsuz etkiler. İslam, materyalizmin bireyi çıkarıcı ve ahlaksız bir hale getirdiğini öğretir. Materyalizm, bireyin manevi değerlerden uzaklaşmasına yol açar. Kur'an, ahlaki değerlerin maddi çıkarılardan üstün

olduğunu vurgular. Materyalizm, bireyin kimliğini yüzeyselleştirir. Bu bağlamda, materyalizm, kimlik oluşumunda değerlerin zayıflamasına neden olur. Materyalizm, değerlerin ve kimliğin aşınmasının temel sebebidir.

Değer yargıları, bireyin kimliğini şekillendiren temel ilkelerdir. İslam, değerlerin bireyin ruhsal ve toplumsal huzurunu sağladığını öğretir. Değerler, bireyin sevgi, güven ve merhamet gibi duygularını yönlendirir. Kur'an, ahlaki değerlerin bireyin kimliğini güçlendirdiğini vurgular. Değerler, bireyin toplumsal aidiyetini ve benlik bilincini pekiştirir. Bu bağlamda, değer yargıları, kimlik oluşumunun temel dayanağıdır. Değerler, bireyin kimliğini anlamlı ve bütüncül kılar.

Maddi değerler, bireyin hayatına yön veren ekonomik ve fiziksel unsurlardır. İslam, maddi değerlerin manevi değerlerle dengelenmesi gerektiğini öğretir. Maddi değerler, bireyin malvarlığı ve haklarına verdiği önemi yansıtır. Kur'an, maddi değerlerin bireyin kimliğini şekillendirdiğini ancak manevi değerlerle tamamlanması gerektiğini belirtir. Maddi değerler, bireyin toplumsal statüsünü etkiler. Maddi değerler, kimlik oluşumunun bir boyutudur. Maddi değerler, kimliği manevi değerlerle birleştirmesinde anlamlandırır.

Manevi değerler, bireyin ruhsal dünyasını zenginleştirerek kimliğini şekillendirir. İslam, manevi değerlerin din ve ahlakla bağlantılı olduğunu öğretir. Manevi değerler, bireyin sevgi, merhamet ve saygı gibi duygularını güçlendirir. Kur'an, iman ve salih amelin manevi değerlerin temeli olduğunu vurgular. Manevi değerler, bireyin Allah'a yaklaşmasını sağlar. Manevi değerler, kimlik oluşumunun ruhsal boyutudur. Manevi değerler, bireyin kimliğini derinleştirir ve anlamlandırır.

Milli değerler, manevi değerlerden beslenerek bireyin toplumsal kimliğini güçlendirir. İslam, milli değerlerin ortak yurt, tarih ve bayrak gibi unsurlarla şekillendiğini öğretir. Milli değerler, bireyin toplumsal aidiyetini pekiştirir. Kur'an, toplumsal dayanışmayı ve ortak kader birliğini teşvik eder. Milli ve manevi değerler, bireyin kimliğini birleştirir. Milli değerler, kimlik oluşumunun toplumsal boyutudur. Milli ve manevi değerler, bireyin kimliğini bütüncül bir şekilde şekillendirir.

Değerler, toplumsal huzurun ve dayanışmanın temelini oluşturur. İslam, ahlaki değerlerin toplumsal düzeni sağladığını öğretir. Değerler, bireyin başkalarıyla ilişkilerinde adalet ve merhamet göstermesini sağlar. Kur'an, ahlaki davranışların toplumu yücelttiğini vurgular. Değerler, bireylerin ortak bir kader birliği etrafında birleşmesini sağlar. Değerler, toplumsal kimliğin yapı taşlarıdır. Değerler, bireysel ve toplumsal kimlik oluşumunu güçlendirir.

Değer aşınmaları, birey ve toplum hayatını tehdit eden ciddi bir sorundur. İslam, değerlerin zayıflamasının denge kaybından kaynaklandığını öğretir. Değer aşınmaları, eğitim eksikliği, materyalizm ve sosyal çalkantılar gibi faktörlerden beslenir. Kur'an, değerlerin korunmasının toplumsal huzur için elzem olduğunu belirtir (Tahrim, 6). Değer aşınmaları, bireyin kimlik kaybına yol açar. Değer aşınmaları, kimlik oluşumunun zayıflamasına neden olur. Değerlerin korunması, kimliğin sürekliliği için kritiktir.

Eğitim, değerlerin bireye aktarılmasında temel bir araçtır. İslam, ahlaki değerlerin aile ve okul yoluyla kazandırılmasını öğütler. Eğitim, bireyin sevgi, merhamet ve adalet gibi değerleri içselleştirmesini sağlar. Kur'an, "Kendinizi ve ailenizi ateşten koruyun" (Tahrim, 6) ayetiyle bu sorumluluğa dikkat çeker. Eğitim, bireyin değerlerle şekillenen bir kimlik geliştirmesine olanak tanır. Eğitim, kimlik oluşumunun temel bir boyutudur. Eğitim, değerlerin kimlik üzerindeki etkisini güçlendirir.

Materyalist dünya görüşü, değerlerin aşınmasında temel bir etkidir. İslam, materyalizmin bireyi çıkarıcı ve ahlaksız bir hale getirdiğini öğretir. Materyalizm, bireyin manevi değerlerden uzaklaşmasına yol açar. Kur'an, ahlaki değerlerin maddi çıkarılardan üstün olduğunu vurgular. Materyalizm, bireyin kimliğini yüzeyselleştirir. Materyalizm, kimlik oluşumunda değerlerin zayıflamasına neden olur. Materyalizm, değerlerin ve kimliğin aşınmasının temel sebebidir.

Sosyal çalkantılar, savaşlar ve ekonomik zorluklar, değerlerin aşınmasına yol açar. İslam, bu tür koşulların bireyin ahlaki değerlerden uzaklaşmasına neden olabileceğini öğretir. Hz. Peygamber'in "Fakirlik neredeyse küfür olacaktır"

hadisi, maddi imkânsızlıkların tehlikelerine işaret eder. Sosyal çalkantılar, bireyin hayatta kalma kaygısıyla değerlerden vazgeçmesine yol açabilir. Sosyal çalkantılar, kimlik oluşumunda değerlerin zayıflamasına neden olur. Sosyal çalkantılar, değerlerin korunmasını zorlaştırır.

17. Aile ve Değer Aktarımı

Aile, değerlerin bireye aktarılmasında ilk ve en önemli kurumdur. İslam, ailenin çocuklara sevgi, merhamet ve adalet gibi değerleri öğretmesini öğütler. Aile, bireyin kimlik oluşumunda temel bir rol oynar. Kur'an, ailenin değer aktarımındaki sorumluluğuna dikkat çeker (Tahrim, 6). Aile, bireyin değerlerle şekillenen bir kimlik geliştirmesine olanak tanır. Aile, kimlik oluşumunun temel bir boyutudur. Aile, değerlerin kimlik üzerindeki etkisini güçlendirir.

Okullar, değerlerin bireye sistematik olarak aktarılmasında kritik bir rol oynar. İslam, eğitimin ahlaki ve manevi değerlerle desteklenmesini öğütler. Milli Eğitim Temel Kanunu, bireylerin milli ve ahlaki değerleri benimsemesini hedefler. Kur'an, ahlaki değerlerin bireyin olgunluğuna katkı sağladığını vurgular. Okullar, bireyin değerlerle şekillenen bir kimlik geliştirmesine olanak tanır. Okullar, kimlik oluşumunun eğitimsel boyutudur. Okullar, değerlerin kimlik üzerindeki etkisini güçlendirir.

Değer aşınmaları, toplumsal huzuru ve dayanışmayı tehdit eder. İslam, değerlerin zayıflamasının toplumu yok oluşa sürükleyebileceğini öğretir. Değer aşınmaları, bireyin kimlik kaybına ve toplumsal bunalımlara yol açar. Kur'an, değerlerin korunmasının toplumsal huzur için elzem olduğunu belirtir. Değer aşınmaları, toplumsal kimliğin zayıflamasına neden olur. Değer aşınmaları, kimlik oluşumunun sürekliliğini tehdit eder. Değerlerin korunması, toplumsal kimliğin güçlenmesi için gereklidir.

Materyalizm, toplumu çıkarıcı ve ahlaksız bir hale getirerek değerleri aşındırır. İslam, materyalizmin bireyi manevi değerlerden uzaklaştırdığını öğretir. Materyalizm, bireyin ihtiyaç ve tutkularını tahrik ederek ahlaki değerleri yok sayar. Kur'an, ahlaki değerlerin maddi çıkarılardan üstün olduğunu vurgular. Materyalizm, toplumsal dayanışmayı zayıflatır. Materyalizm, kimlik oluşumunda değerlerin aşınmasına yol açar. Materyalizm,

toplumsal kimliğin yüzeyselleşmesine neden olur.

Sosyal çalkantılar, aile kurumunu tehdit ederek değer aktarımını zorlaştırır. İslam, ailenin değerlerin korunmasında temel bir rol oynadığını öğretir. Sosyal çalkantılar, ailenin sarsılmasına ve çocukların değerlerden uzaklaşmasına yol açar. Kur'an, ailenin değer aktarımındaki sorumluluğuna dikkat çeker (Tahrim, 6). Sosyal çalkantılar, bireyin kimlik oluşumunu olumsuz etkiler. Sosyal çalkantılar, kimlik oluşumunda değerlerin zayıflamasına neden olur. Sosyal çalkantılar, ailenin değer aktarımını engeller.

Değerler, çocukluk döneminde içselleştirilerek bireyin kimlik oluşumuna katkı sağlar. İslam, çocukların sevgi, merhamet ve adalet gibi değerlerle eğitilmesini öğütler. Çocuklar, çevrenin etkisini sorgulamadan alarak kimliklerini oluşturur. Kur'an, ahlaki değerlerin bireyin olgunluğuna katkı sağladığını vurgular. Değerler, çocuğun kimlik gelişiminde temel bir rol oynar. Değerler, kimlik oluşumunun erken bir boyutudur. Değerler, çocuklukta kimlik oluşumunu şekillendirir.

Değerler, toplumsal dayanışmayı güçlendiren temel ilkelere. İslam, ahlaki değerlerin toplumsal huzurun sağlanmasında kritik olduğunu vurgular. Değerler, bireyin başkalarıyla ilişkilerinde adalet ve merhamet göstermesini sağlar. Kur'an, ahlaki davranışların toplumu yücelttiğini belirtir. Değerler, bireylerin kimliklerini toplumla uyumlu hale getirir. Değerler, kimlik oluşumunun toplumsal boyutudur. Değerler, toplumsal dayanışmayı kimlik üzerinden güçlendirir.

Değer aşınmaları, kültürel kimliğin zayıflamasına ve bireyin yabancılaşmasına yol açar. İslam, değerlerin kültürel mirasın korunmasında kritik olduğunu öğretir. Değer aşınmaları, bireyin kendi kültüründen utanmasına ve yabancı değerleri benimsemesine neden olur. Kur'an, değerlerin korunmasının toplumsal huzur için elzem olduğunu belirtir. Değer aşınmaları, bireyin kimlik kaybına yol açar. Değer aşınmaları, kültürel kimliğin zayıflamasına neden olur. Değerlerin korunması, kültürel kimliğin sürekliliği için gereklidir.

Eğitim sistemi, değerlerin bireye aktarılmasında temel bir araçtır. İslam, eğitimin ahlaki ve manevi değerlerle desteklenmesini öğütler. Eğitim,

bireyin sevgi, merhamet ve adalet gibi değerleri içselleştirmesini sağlar. Milli Eğitim Temel Kanunu, bireylerin milli ve ahlaki değerleri benimsemesini hedefler. Eğitim, bireyin değerlerle şekillenen bir kimlik geliştirmesine olanak tanır. Eğitim, kimlik oluşumunun temel bir boyutudur. Eğitim, değerlerin kimlik üzerindeki etkisini güçlendirir.

Materyalizm, bireyin manevi değerlerden uzaklaşarak kimliğini yüzeyselleştirir. İslam, materyalizmin bireyi çıkarıcı ve ahlaksız bir hale getirdiğini öğretir. Materyalizm, bireyin ihtiyaç ve tutkularını tahrik ederek ahlaki değerleri yok sayar. Kur'an, ahlaki değerlerin maddi çıkarılardan üstün olduğunu vurgular. Materyalizm, bireyin kimliğini anlamlandırmasını zorlaştırır. Materyalizm, kimlik oluşumunda değerlerin aşınmasına yol açar. Materyalizm, bireyin kimliğinin zayıflamasına neden olur.

Değerler, zayıflasa da mayada varlığını sürdürür ve uygun ortamda yeniden canlanır. İslam, değerlerin korunmasının toplumsal huzur için elzem olduğunu öğretir. Değerlerin yeniden canlanması, bireylerin ahlaki ve manevi değerlere bağlılığıyla mümkündür. Kur'an, ahlaki değerlerin toplumu yücelttiğini vurgular. Değerlerin canlanması, bireylerin kimliklerini güçlendirir. Değerlerin canlanması, kimlik oluşumunun sürekliliğini sağlar. Değerlerin yeniden canlanması, toplumsal kimliğin güçlenmesi için gereklidir.

Aile, değerlerin bireye aktarılmasında ilk ve en önemli kurumdur. İslam, ailenin çocuklara sevgi, merhamet ve adalet gibi değerleri öğretmesini öğütler. Aile, bireyin kimlik oluşumunda temel bir rol oynar. Kur'an, ailenin değer aktarımındaki sorumluluğuna dikkat çeker (Tahrim, 6). Aile, bireyin değerlerle şekillenen bir kimlik geliştirmesine olanak tanır. Aile, kimlik oluşumunun temel bir boyutudur. Aile, değerlerin kimlik üzerindeki etkisini güçlendirir.

Sonuç

Değer yargıları, bireyin kimliğini şekillendiren temel ilkelerdir ve hayatı anlamlandırır. İslam, değerlerin bireyin ruhsal ve toplumsal huzurunu sağladığını öğretir. Değerler, bireyin sevgi, güven ve merhamet gibi duygularını yönlendirir. Kur'an, ahlaki değerlerin bireyin kimliğini güçlendirdiğini vurgular. Değerler, bireyin toplumsal aidiyetini ve

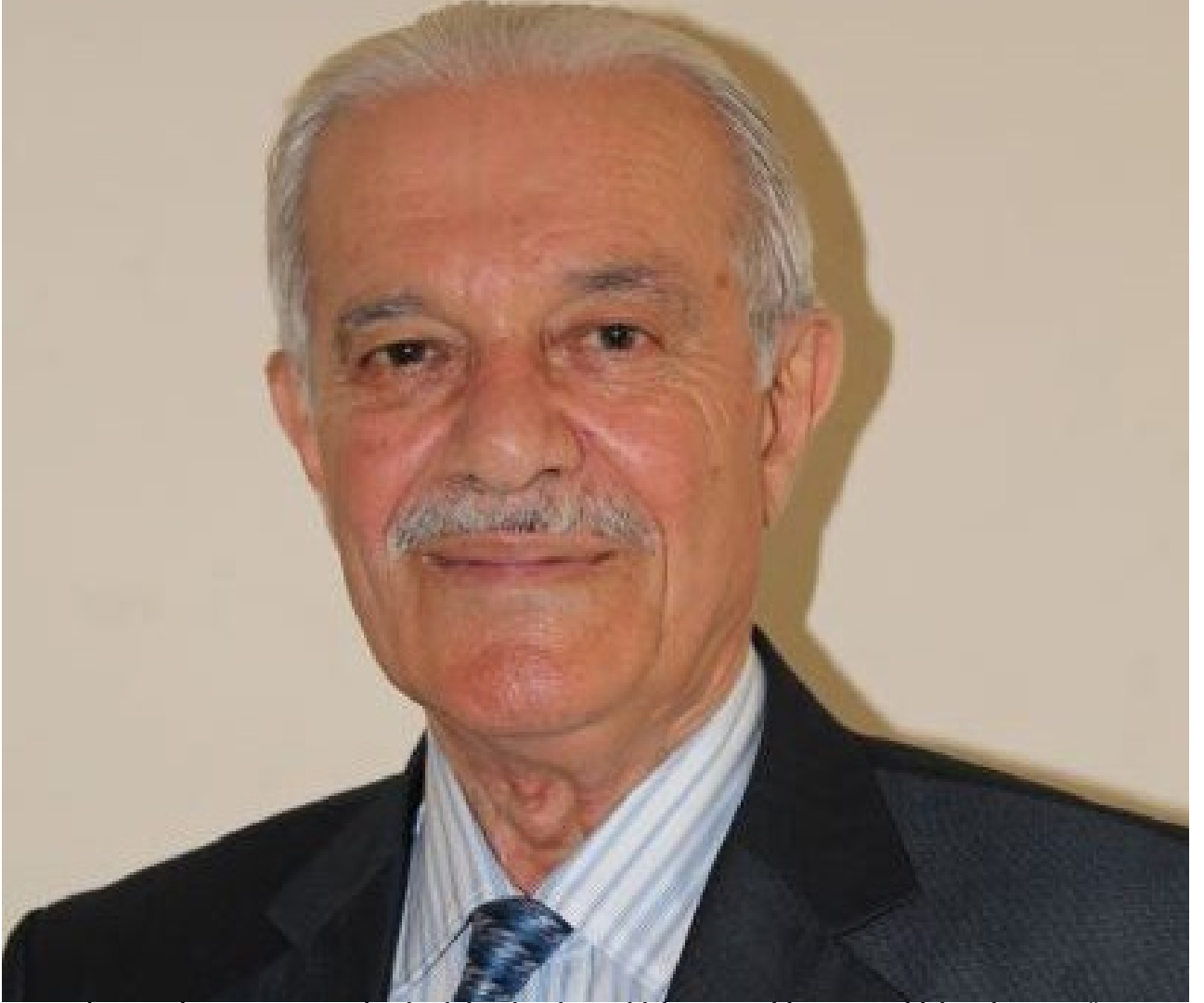
benlik bilincini pekiştirir. Değer yargıları, kimlik oluşumunun temel dayanağıdır. Değerler, bireyin kimliğini anlamlı ve bütüncül kılar.

Değerler, toplumsal huzurun ve dayanışmanın temelini oluşturur. İslam, ahlaki değerlerin toplumsal düzeni sağladığını öğretir. Değerler, bireyin başkalarıyla ilişkilerinde adalet ve merhamet göstermesini sağlar. Kur'an, ahlaki davranışların toplumu yücelttiğini vurgular. Değerler, bireylerin kimliklerini toplumla uyumlu hale getirir. Değerler, kimlik oluşumunun toplumsal boyutudur. Değerler, toplumsal dayanışmayı kimlik üzerinden güçlendirir.

Değer aşınmaları, birey ve toplum hayatını tehdit eder ve kimlik kaybına yol açar. İslam, değerlerin korunmasının toplumsal huzur için elzem olduğunu öğretir. Değer aşınmaları, eğitim eksikliği, materyalizm ve sosyal çalkantılar gibi faktörlerden beslenir. Kur'an, değerlerin korunmasının toplumsal huzur için kritik olduğunu belirtir. Değerlerin korunması, bireyin kimlik oluşumunu güçlendirir. Değer aşınmaları, kimlik oluşumunun sürekliliğini tehdit eder. Değerlerin korunması, toplumsal kimliğin güçlenmesi için gereklidir.

Eğitim, değerlerin bireye aktarılmasında temel bir araçtır ve kimlik oluşumunu destekler. İslam, ahlaki değerlerin aile ve okul yoluyla kazandırılmasını öğütler. Eğitim, bireyin sevgi, merhamet ve adalet gibi değerleri içselleştirmesini sağlar. Kur'an, ailenin ve eğitimin değer aktarımındaki sorumluluğuna dikkat çeker (Tahrim, 6). Eğitim, bireyin değerlerle şekillenen bir kimlik geliştirmesine olanak tanır. Eğitim, kimlik oluşumunun temel bir boyutudur. Eğitim, değerlerin kimlik üzerindeki etkisini güçlendirir.

Değerler, zayıflasa da mayada varlığını sürdürür ve uygun ortamda yeniden canlanır. İslam, değerlerin korunmasının toplumsal huzur için elzem olduğunu öğretir. Değerlerin yeniden canlanması, bireylerin ahlaki ve manevi değerlere bağlılığıyla mümkündür. Kur'an, ahlaki değerlerin toplumu yücelttiğini vurgular. Değerlerin canlanması, bireylerin kimliklerini güçlendirir. Değerlerin canlanması, kimlik oluşumunun sürekliliğini sağlar. Değerlerin yeniden canlanması, toplumsal kimliğin güçlenmesi için gereklidir.

Aşağıda sunacağım âhenk dolu ibretli beyti, içimize sindirerek berâberce okuyalım:

“Gezdim Haleb’i Şam’ı eyledim ilmi taleb,
Meğer ilim gerideymiş, illâ edep illâ edep”
(Lâedrî))

Peygamber Efendimiz’e; “Allah katında en sevgili kullar kimlerdir?” diye sormuşlar; O’ da: “Ahlâkı en güzel olandır.” buyurmuş.

Zîrâ; “İslâm, güzel ahlâktan ibârettir.” ve “Ben, güzel ahlâkı tamamlamak için gönderildim.” sözleri de Kâinatın Efendisi Şanlı Peygamberimiz’e âittir.

“İllâ edep illâ edep” derken, sathî sosyolojik ahlâk telâkkîlerinin beşerî yapıda teşhis ettiği hususlardan hareket etmiyoruz. Asıla dönüp;

ahlâkın ne olduğu ve ahlâkî ölçünün “neye ve kime göre” tâyin edileceği / edilmesi lâzım geldiği üzerinde durmak istiyoruz.

Allah ü teâlâ, Kur’ân-ı Kerîm’inde, Peygamber Efendimiz nezdinde, bütün insanlığa şöyle buyurmaktadır:

“Emrolunduğun gibi dosdoğru ol.” (Hûd Sûresi, 112)

Bunun üzerine, Efendimiz de şöyle buyurmuşlardır: “Hûd Sûresi, sakalıma ak düşürdü.”

İçinde bulunduğum / yaşadığım cemiyete bakıyorum da, - şüphesiz ki, kendim de dâhil - “Emrolunduğu”muz “doğru yolda bulun”mamaktan, yürümekten ötürü

saçının - sakalının ağardığını söyleyen tek kişiye rastlamadım.

Çünkü; gözünü, en para doyurmazımız bile bu âyeti kerîmeleri ve hadîs-i şerîfleri okuyor, bunları gönülden kabullendiğini söylüyor, fakat bir türlü kendini vahşî kapitalizmin materyalist ‘câzibesî’nden kurtaramıyor.

“Para, insanın elinin kiridir.” diyen nice kişinin, doyma bilmez iştahı karşısında şaşkırmamak mümkün müdür?

Ne yazık ki; para, bugün, bütün rezâletlerin ‘örtüsü’ olmuştur!

“Emrolunduğun doğru yol...” nedir?

Başta, ‘yalan’ konuşmamak! İsrâf etmemek, zînâdan, uyuşturucudan, içkiden uzak durmak!..

Herhangi birinin veya bir yetimin malını - elbette ki, herkesin hakkının bulunduğu Devlet malını - yememek!

Rüşvetten, iltimastan, hasetten, irtikaptan...ve her türlü mel’anetten tiksinererek, iğrenerek, akrep, yılan, köpek balığı görmüşçesine kaçmak!..

Başkalarıyla alay etmemek, onları hakîr görmemek ve onların şereflerine ve nâmûslarına dil uzatmamak!

Bu hâller, saymakla bitmez!..O hâlde, birkaç nasihat dinleyelim:

Pîr-i Türkistan Hoca Ahmed Yesevî bir şirinde şöyle buyurur:

“Nerde görsen gönlü kırık, merhem ol sen;

öyle mazlum yolda kalsa, hemdem ol sen.

maşher günü dergâhına mahrem ol sen,

ben - sen diyen kimselerden geçtim işte.

(...) Akıllı isen, gariplerin gönlünü avla;

Mustafa gibi ülkeyi gezip yetim ara;

dünyaya tapan soysuzlardan yüz çevir;

yüz çevirip, deniz olup taştım işte.

(...) Sünnet imiş, kâfir de olsa, incitme sen.

Hudâ bîzardır katı yürekli gönül incitenden.

Allah şâhit, öyle kula hazırdır Siccîn;

bilginlerden duyup bu sözü söyledim işte.”

(Bknz: Prof. Dr. Kemal Eraslan, Dîvân-ı Hikmet’ten Seçmeler, Kültür Ve Turizm Bakanlığı Yayınları, Ankara 1983, sy. 55-57 ve 63)

Hazret-i Mevlâna ise, Mesnevî’sinde şu îkazlarda bulunur:

“Edepsiz, yalnız kendine kötülük etmez; Bütün çevreye ateş saçar.”

“Nefsini öldürürsen özür serdetmeden kurtulursun; ülkede hiçbir düşmanın olmaz.”

“Kötü yaratılışlı kişiye ilim ve fen öğretmek, yol kesen eşkıyanın eline kılıç vermeye benzer.”

“Kötülükte bulundun mu kork, emin olma. Çünkü yaptığın kötülük bir tohumdur.”

“Bir mazluma karşı elinden bir zulüm çıktı mı o zulüm bir ağaç olur, o ağaçtan zakkum biter.”

Yünus Emre’de, belki de bunların bir hulâsasını görürüz.

Der ki:

“Ben gelmedim dâvi için / Benim işim sevi için
Dostun evi gönüllerdir / Gönüller yapmağa geldim.”

Bir başka şiiirinde de tevâzûnun bir başka numûnesini sunar:

“Düriş kazan ye yedir / Bir gönül ele getir

Yüz Kâbe’den yeğrekdir / Bir gönül ziyâreti

Ve:

(...) Bir kez gönül yıktın ise / Bu kıldığın namaz değil

Yetmiş iki millet dahi / Elin yüzün yumaz değil.”

Edep; doğru ve güzel sözle başlar. Yâni; sözde / yazıda - işde / amelde, doğruluk ve güzellik esastır.

Bunun içindir ki; Yüce Rabbimiz Kur’an-ı Kerîm’de :

Ey îmân edenler! Allahü teâlâdan korkun!
Ve, sözün doğrusunu söyleyin.” (Ahzâb, 70)
buyurmaktadır.

Peygamber Efendimiz de, müstehcen, kaba ve çirkin sözlerden sakınmayı öğütlemektedir:

“Aman aman! Fâhiş, açık ve çirkin sözlerden kaçınınız! Zîrâ Allahü teâlâ çirkin sözleri ve fâhiş konuşmaları sevmez.”

“Sözü çirkin olan ve kötü fiil işleyenlere Cenâb-ı Hakk buğz eder.”

“Kulağa fenâ gelen her türlü söz ve amelden sakın!”

İşte; bütün bu sebeplerden ötürü, “İllâ Edep İllâ Edep” diye tekrar ediyoruz! Evet; illâ edep illâ edep, her şeyden önce edep!..

Tarih ilmi, 'zihni açar' İnsanı, 'ufuk sahibi' yapar.

Geçmişle daha verimli bağlar kurmasını sağlar.

Her ilmin, bir tarihi vardır.

30 Eylül 1399 tarihi- "1V. Henry İngiltere Kralı oldu."

Türk Basınında da, İngiliz Kraliçe'si 11. Elizabeth'in ölümü geniş yer aldı.

Yerine Kral olan 11I. Charles hakkında da, 'yazılar kaleme alındı'

Burada şunu görmekteyiz, "İngilizler geleneklerine düşkün bir millet!"

İngiltere Krallığı unvanını 774 yılında üstlenen ilk hükümdar, Mercia Kralı olan 'Offa'dır.

1.248 yıl devam eden/ sürekliliği olan bir gelenek...

Atatürk ile Oscar Wilde'nin birbirini tamamlayan önemli sözleri vardır;

Oscar Wilde, "Herkes tarih yapabilir ancak, sadece büyük bir adam tarih yazabilir!"

Atatürk, "Büyük ve tarihi olayları, ancak büyük uluslar yaşayabilir."

Bu milletin müthiş bir tarihi ve o tarihi yazan, 'müstesna kahramanları...'

30 Eylül 1517 Tarihi- "Oruç Reis, Cezayir Zaferini elde etti"

Fetihlerle doğmuş, fetihlerle büyümüş kahramanlar...

"Oruç Reis, Barbaros (Hızır), İlyas, İshak..."
dört müstesna kardeş!

Şunu iyi biliyoruz, "Oruç Reis ve Kardeşlerin iyi bir eğitimden geçtiğidir!"

O dönemin güçlü denizci devletlerinin dillerini

öğrenmeleridir.

Bunlar, “İtalyanca, İspanyolca, Fransızca ve Rumca...”

Oruç Reis, kıvrak zekâsı, cesareti ve girişimciliği ile bilinir...

Deniz ticareti ile zenginleşerek, ‘gemi sahibi...’ olurlar.

Oruç Reis’in iki yıl sürecek esaret yılları vardır. Esarettten sonra büyük bir azimle yükselişi vardır.

Onun Cezayir’i fethi ve burada bir devlet kurması...

Bir savaşta sol kolundan ağır yara alması ve bu kolunun dirseğine kadar kesilmesi...

Tek koluyla denizlere açılacak, zaferler kazanacaktır.

Oruç Reis’in, ‘Endülüs Emevilerine olan yardımı...’ takdire şayandır.

On binlerce Müslümanı, İspanya’dan Kuzey Afrika’ya taşıyacaktır.

Kardeşleriyle birlikte, “Kuzey Afrika’yı istilacılara karşı koruyacaklar!”

Ömer Hayyam, “Tarih, kâinatın vicdanıdır!” diyorlar.

Tarihi iyi bilenler, “Kuzey Afrika’nın temellerinin nasıl atıldığını da iyi bilirler!”

Sallust, “Aydınlatıcı çalışmaların en iyisi, tarihtir.”

30 Eylül 1520 Tarihi- “Kanuni Sultan Süleyman 10. Osmanlı Padişahı olarak tahta çıkacaktır!”

Tarihçiler, “16. Asrı, Türk Asrı olarak!” tanımlarlar.

Batı Dünyasında, “Muhteşem Süleyman!” olarak anılır.

46 yıl süren Padişahlık Döneminde, “13 önemli sefere çıkacaktır!”

Saltanatının, “10 yıl bir ayı...” neredeyse tamamen seferlerde geçecektir.

Kanuni, “imparatorluğu doğal sınırlarına taşıyacaktır!”

14 milyon 893 bin km2 bir büyük Coğrafya...

Muhibbi mahlasıyla yazan güçlü bir şair ve mütefekkindir.

Sokullu, Mimar Sinan, Barbaros Hayrettin Paşa, Piri Reis,

Ebu Suut Efendi, Baki vesaire bu dönemin şahsiyetleridir.

Kanuni Sultan Süleyman’ın halk arasında da bilinen sözü;

“Halk içinde muteber bir nesne yok devlet gibi. Olmaya devlet cihanda, bir nefes sıhhat gibi.

Saltanat dedikleri bir cihân kavgasıdır.

Olmaya baht ü saadet dünyada vahdet gibi.”

F. Calloge, “Tarih bir bilimdir. Orada da ruh ve düşünce, tenkit ve yöntemler vardır.”

30 Eylül 1930 Tarihi- “İlk Türk sivil pilotlardan ‘Vecihi Bey’ kendi yaptığı uşağıyla Göztepe’den Yeşilköy’e uçtu.”

Vecihi Hürkuş’un hayat hikâyesi anlatılırken, (1896- 1969) Türk pilot, mühendis, girişimci, Türk Havacılık tarihinin en önemli ismi olarak geçer.

Türkiye’nin ilk uçak tasarımcısı, üreticisi. İlk yerli uçağı üreten şahsiyettir.

O, birinci Dünya Savaşına katılmış... Bir hava savaşında, bir Rus uçağını düşürmüştür.

Vecihi Hürkuş, İnönü ve Sakarya Meydan Savaşlarına da katılacaklar. Savaşın ilk ve son uçuşunu yapan pilotumuzdur.

O kendi alanının müstesna bir kahramanıdır.

1930 tarihinde, ilk Türk sivil uçağını inşa edecek. İlk uçuşunu da, 27 Eylül 1930 tarihinde, “Kadıköy Fikirtepe’de yapacaktır!”

1954 yılında ilk sivil havayolu şirketi olan Hürkuş Hava Yolları’ni kuracaktır.

30 Eylül 1960 Tarihi- Devlet Planlama Teşkilatı Kuruldu.

Türkiye’nin ekonomik ve sosyal kalkınmasını planlı bir şekilde yürütmek için kurulan,

1960-2011 yılları arasında faaliyet gösteren önemli bir kurumumuz.

Başta Turgut Özal olmak üzere çok önemli şahsiyetlerin bu kurumda büyük hizmetler ürettiklerini biliyoruz.

Kazım Paşa tarih için şöyle der; “Bir çınar için toprak altındaki kökleri ne ise ve bu kökler kurudukça çınar nasıl kurumaya başlarsa- bir millet için tarih odur.

Tarihini bilen millet, kökü sağlam çınar gibidir.”

En yakın tarihimizden tutunuzda, ‘uzak tarihimizi de bileceğiz’

Tarih, geleceğe ışık tutar.

Harput’ta Malazgirt’i Düşünürüm

Harput’tan Malazgirt’i düşünürüm!

Harput tarihi itibarıyla, Malazgirt Zaferinden 14 yıl sonra;

1085 tarihinde, Çubuk Bey tarafından fethedilecektir.

Özellikle de, Artuk Bey’in torunu, Behram Bey’in oğlu,

“Belek Gazi tarihimizin efsanevi kahramanıdır!”

Belek Gazi 1122’de, Urfa Kontu 1. Joselin’i,

1125 tarihinde Kudüs Kralı 11. Baudoun’i esir alacak,

Harput’un, o meşhur zindanlarına atacaklardı...

Selçuklu Hükümdarı tarafından, “Türk Orduları Başkumandanı!” olacaktı.

Belek Gazi’nin dedesi, Artuk Beyler, Alparslan’ın önemli komutanıdır.

Onun kahramanlığı da, dillere destandır!

Harput’u, Malazgirt’le bütünleştiririm...

Başbuğlar başbuğu Alparslan,

Ve onun yiğit komutanları...

O anı, ‘at üzerinde o vakarlı duruşu...’ düşünürüm!

Kendisini, Allah’a adayan kumandan...

“Malazgirt” isimli şiirimde şöyle seslenirim;

“Malazgirt, tarihe yazmış adını

Meydanlar içinde, vatan tuğrası

Feth-i Mübin’le yükseltir şanını

Artuk, Afşin, Danişmend’i, Buğrası

Malazgirt ders; muallimi Alparslan

Vatanı aşk ile sevmek ibadet!”

O yürekli, o kahraman insanlar bizlere,

“fedakârlığı...” öğrettiler. Vatana olan bağlılığı, sadakati öğrettiler.

Alparslan, “Bizler, bidat bilmeyen saf ve temiz Müslümanlarız!”

İşte, İslam’ın özü... ‘saf ve temiz olmak’

Bir nehir bereklığında akmak!

Harput’tan, Malazgirt’i düşünürüm...

Yüreğimden gelen sesi sizlerle paylaşmak isterim;

“Malazgirt Ovası, ruhumun duası

Alparslan ordusu, mahşer kurgusu

Rabbim Türk’e vermiş; zafer doğası

Şehadet, Allah katında sorgusu

Vatan olmaya hey, kahraman nefer

Ebed-i Devlet için kutlu sefer”

Harput’ta, 9 asrı tefekkür ediyorum!

“Doğar gönlüme bahar gibi gün

His denizinde yüzer hayallerim

Gün ışı, serin dalgalarla yürür

Kaf Dağı’na uzanır emellerim!”

Malazgirt, Türk’e bir ulu kapıdır...

O kapıdan, “ışıl ışıl İstanbul...”

Ey nefer nereye; “Kızılma’ya!”

Uzanır yüreğim, ufuk ötesine...

Şu âlemde, ‘kör gözler’ yok mu, işte ona yanarım!

İnancımız, “Bu dünyada gözü kör olanın, ahirette de kör olacaktır!”

Dinleyiniz, ne olur!

Karanlık bir dünyada gözler kör

Ufuk yok, gaye yok, gayret yok; nefret!

Hissiz, aşksız, rağbetsiz bir âlemde

Derin vadilere inmek kadar zor

Aklı, gönlü al; dünyadan ne kalır?

Vicdanı, teraziyi al; ne kalır?”

Malazgirt Zaferinin kazanıldığı yıllara şöyle bir bakıyoruz;

Bu dönemin (11 yy) İslam âlimleri arasında kimler yok ki?

Ali bin İsa (940-1100) Tıp; Ebu Nasr Mansur (960-1036) Matematik- Astronomi;

El- Kereci (953-1029) Matematik; İbn-i Sina (980- 1037), Fizik- Tıp;

İbn-i Heysem (965- 1040) Fizik- Tıp; Biruni (973-1048) Astronomi, Matematik, Tarih;

Ebu Said Gardezi (? 1061) Coğrafya, Tarih; Ebu Hasan Behmenyar (998-1068) Astronomi;

Ali bin Rıdvan (998-1068) Fizik, Tıp; Yusuf Yas Hacip (1017- 1077) Siyaset Bilim,

Zerkali (1029- 1087) Astronomi; El-Bekri (1014-1094) Coğrafya;

İbn Hazm (994-1064) Tarih; Dani (1068-1134) Geometri- Fizik;

Kaşgarlı Mahmut (1008-1105) Dil, Tarih;

10. Yy'da yaşamış bulunan; "Farabi, Razi, El Mesudi, İbn-i Havkal, Zehravi, El Hamadani"

Gerçekte, 8 yüzyıldan 15. Yüzyıla kadar; 'büyük İslâm âlimleri...' yetişmiştir.

Alparslan'ın asıl merkezi üstü bulunan; Ahlat, asrın 'büyük İslâm Şehridir'

Harput, 1085 tarihinden itibaren; 'bir ilim, irfan merkezi haline gelecektir'

Günümüzde de, Harput'tan baktığınızda şunu düşünürsünüz;

Harput; "Kafkaslara da yakındır, Basra'ya da yakındır, Balkanlara da yakındır!"

Harput'ta, 'fethin ruhani sırlarını okuyabiliyorsunuz'

Yüreğim bir yanda Murat Vadisinde,

Beri yanda Karasu Vadisinde akar...

Her iki Vadi, 'nal sesleriyle yankılanır...'

Anadolu'nun içlerine ilk fetih yollarıdır!

26 Ağustos Malazgirt Zaferine, Merhaba diyorum...

O anı, yüreğimle tefekkür etmek istiyorum!

Malazgirt'ten Dumlupınar'a

Malazgirt'ten Dumlupınar'a

Ovalar, zafer tuğlu meydanlar

Zaferlerle yürür Ulupınar'a

Akar yüreğim Uluçınar'a

Kumral Dede'den Hacı Bayram Veli'ye;

Fetih Suresi okur, Meydanlar...

"Ya Şehadet, Ya Hürriyet" emelim

Asra, asırlara fermanıdır, meydanlar!

Malazgirt'ten Dumlupınar'a, '950 yılı düşünürüm'

1071 Malazgirt Zaferiyle birlikte Anadolu'da; 'kökleri derinlere inen bir devlet...'

Öyle bir devlet inşa ediliyor ki, "Türk Cihan Hâkimiyeti İdealine..." yolculuğunuz başlıyor.

1922 Dumlupınar Zaferi, "yükselecek ezanlarla müeyyed namın..."

Tarihi köklerine avdet eden, "Türkiye Devleti..." yeniden inşa ediliyor.

Anadolu'yu bir baştan öte başa geziniz!

İlık bir rüzgâr estiğinde, 'toprağın kokusu...'

içinize öylesine siner ki,

Müthiş bir ruhani hava sizleri kuşatır...

Van Gölü'nün kuzeyinden Ağrı (Karaköse) İlçesi Diyadin'den kaynak olarak başlayan 722 km uzunluğundaki Murat Nehri... O nehir, doludizgin Malazgirt Ovası'na gelecektir... Gazilerle, Gazi dervişlerle birlikte 'fütüvvet diliyle...' doyasıya akacaktır.

Bir şiirimizde şöyle sesleniriz;

"Gittim, gördüm Malazgirt Ovasını...

Havasında gül, reyhan kokusunu

Murat Vadisinde durdum, dinledim;

Aksaçlı erenlerin duasını...

İndin mi, Ahlat'a, Van Deryasına

Alplerin aşkla cihat sevdasına...

Garip dünyanın Cihangir Hakanı

Vatan Olmaya, Devlet Olmaya Hey...

Malazgirt Meydanı duyar, o anı..."

Sözümün burasında neden bahsedeceğim?

Bu millet, "bir olduğu zaman diri olmuştur, iri olmuştur!"

Bir olduğunuz zaman, "dev gibi orduları yeniyor!"

Âlemin aşılmaz dediği, "dağları aşılıyorsunuz!"

İsterim ki, ülkemin doğusunda da, batısında da; 'birlik ruhu kabarsın'

"Birlik olmayınca gönle haset düşer

Sevgi yeli esmez, serinlik gelmez

Bir olmayan gönüller çoraklaşır

Çorak toprağın yüzü bile gülmez!"

Malazgirt Zaferinin 951. Yıldönümü 23 Ağustos 2022 gününden itibaren Muş Malazgirt'te, Bitlis Ahlat'ta büyük bir coşkuyla kutlanmaya başlandı.

Destan Şairimiz Niyazi Yıldırım Gençosmanoğlu'nun, "Malazgirt Şiiri..." her mısrasıyla bizleri tarihe, o şuura, o anı düşünmeye sevk eder!

"Aylardan Ağustos, günlerden Cuma,

Gün doğmadan evvel iklim-i Rum'a,

Bozkurtlar ordusu geçti hücumu,

Yeni bir şevk ile güreledi gökler;

Ya Allah... Bismillah... Allahûekber"

Diğer yazımızda da ifade ettik, Alparslan'ın

komutasındaki “Kartal Yürekli Selçuklu Ordusu...” Asrın en üst düzeydeki donanımıyla, yüksek bir moralle, yüksek bir ilimle, yüksek bir ahlakla Anadolu'nun Kapısına; “Malazgirt Ovasına...” gelecektir.

Türkleri, Anadolu'dan atmak için 1096 tarihinden itibaren 1270 tarihine kadar devam edecek 8 büyük Haçlı Seferi, ‘sonuçları itibariyle...’ Ortaçağ Karanlık Avrupa'sının gözlerini açacaktır.

Batı Dünyası, ‘her bakımdan doğunun zenginliği ile buluşacaktır’

Ali bin İsa Tıp; Ebu Nasr Mansur Matematik-Astronomi; El- Kereci Matematik;

İbn-i Sina Fizik- Tıp; İbn-i Heysem Fizik- Tıp; Biruni Astronomi, Matematik, Tarih;

Ebu Said Gardezi Coğrafya, Tarih; Ebu Hasan Behmenyar Astronomi; Ali bin Rıdvan Fizik, Tıp; Yusuf Yas Hacip Siyaset Bilim, Zerkali Astronomi; El-Bekri Coğrafya; İbn Hazm Tarih;

Dani Geometri- Fizik; Kaşgarlı Mahmut Dil, Tarih;

10. Yy'da yaşamış bulunan; “Farabi, Razi, El Mesudi, İbn-i Havkal, Zehravi, El Hamadani”

Gerçekte, 8 yüzyıldan 15. Yüzyıla kadar; ‘büyük İslâm âlimleri...’ yetişmiştir.

Her kemâl Vaktin bir de, zeval vakti olduğunu söylemek isteriz...

Malazgirt'te, Alparslan bu millete; “ebedi bir yurt bırakacaktı!”

Malazgirt'ten Çanakkale'ye; ‘tarihin en zor meydanına...’ milletçe gidecektik!

Millî Mücadele Yıllarını iyi okumalıyız!

Şu günlerde, ‘tarihi tefekkür edelim’

Geliniz, derinden derine düşünelim...

Geçmişten kendimize, ‘dersler çıkaralım’

“Mondros Mütarekesi...” ve bu millete, “Sevr dayatması...”

Mondros'tan Mudanya'ya olan yolculuğumuz, “İstiklal Savaşı...” tarihimizdir.

O tarihi mücadele bizleri, “Sevr paçavrasından Lozan'a...” taşıyacaktı.

O amansız günleri bizlere en iyi şekilde, Yahya Kemal Beyatlı anlatır;

“Şu kopan fırtına Türk Ordusudur yarabbi

Senin uğrunda ölen ordu budur yarabbi

Tâ ki ezanlarla müeyyed nâmın
Galip et, çünkü bu son ordusudur İslâm'ın
Bu millet, “Çanakkale'de, “ayağa kalk Sakarya!”
diyecektir.

Çanakkale Zaferi Akif'in anlatımıyla;
“Bedr'in aslanları ancak, bu kadar şanlı idi!”
diyebilecektir.

Sakarya Meydan Muharebesi, bu millet için dönüm noktası olacaktır.

Gazi, “Hattı müdafaa yoktur sathı müdafaa vardır. O sathı bütün vatandır!”

“Millî irade!” ve “Millî Hâkimiyet” kavramlarının tezahürü buradadır

Sakarya için, “Melhame-i Kübra” ifadesi kullanılacaktır.

Tarihin yazdığı, ‘en kanlı savaştır’ 22 Gün 22 Gece sürecektir... (22 Ağustos-13 Eylül 1921)

Sakarya Meydan Savaşı, Malazgirt Zaferinden sonra kazanılan, “Miryokefalon Savaşına...” çok benzer! Bu savaşla birlikte, Batı Âlemi, “Anadolu'nun Türk Vatanı Olduğunu!” kabullenmiştir.

Sakarya Meydan Zaferi, bu milleti “1683 tarihinde Viyana'da başlayan çekilme durumu 238 yıl sonra...” sona erecektir.

“Meydanlar” şiirimizde zafer alaylarından söz ederiz;

“Malazgirt'ten Dumlupınar'a

Ovalar, zafer tuğlu meydanlar

Zaferlerle yürür, ulupınara

Akar yüreğim uluçınara

Kumral Dede'den Hacı Bayram Veli'ye;

Fetih Suresi okur, meydanlar

“Ya şehadet, Ya hürriyet” emelim

Asra, asırlara fermanıdır, meydanlar”

Bu milletin Kurtuluş Savaşı'nın tarihi taarruzu, “Büyük Taarruz” 26 Ağustos 1922'de Kocatepe'de başlayacak, 30 Ağustos'ta, “Başkumandanlık Meydan Zaferiyle...” artık cümle Âleme bu coğrafyanın, “Türk Vatanı Olduğu...” her karış toprağının şehit kanlarıyla yıkandığı/ vatanlaştığı ilan edilecektir.

“Gözüm, gönlüm Kocatepe'ye dalar

Vatan olmanın bedelini anar

Toprak doydu mu sana Ey Şehidim!

Ruhuma gül, reyhan kokusu dolar.”

Elimdeki kitabın kapağında Oğunmek Gibi Olmasın yazıyor. Kitabı Recep Çalkaner hazırlamış. İsmi altına da “Aslan Gayserilim” yazmış.

“Aslan Gayserilim” Recep Çalkaner’in mahlası mı oluyor? Varsın öyle olsun. Şiir Vakti Yayınları arasında çıkmış Oğunmek Gibi Olmasın. 128 sayfa. Yayın yılı 2018.

Kitapta Kayseri fıkraları yer almış.

Kitabın adı Oğunmek Gibi Olmasın ama durun bir dakika. Her sayfanın üstüne “Oğnüyo Gibi Olmasın Amma...” ibaresi konulmuş. Bu durumda kitabın adı “Oğunmek Gibi Olmasın” mı, yoksa “Oğnüyo Gibi Olmasın Amma...” mı?

Doğrusu ben anlayamadım.

Kitaba adını veren fıkra 11. Sayfada “Öğünmek Gibi Olmasın Diye” başlığıyla yer almış. Bu fıkrayı olduğu gibi aktarayım:

“ Öğretmen okula yeni gelen öğrencilerle tanışırken sıra Kayserili bir öğrenciye gelir, nerelisin sorusuna

-Manisalıyım hocam.Der.

-Sınıfta arkadaşları fiskosa başlar, hoca öğrencilere ne olduğunu sorar öğrencilerden biri ayağa kalkarak arkadaşımız Kayserili olduğu halde Manisalıyım diyor der.

Hoca nedenini sorunca Kayserili çocuk

-Öğünmek gibi olmasın diye öğretmenim,der.”

Yazım yanlışları ve bazı cümlelerdeki anlatım bozukluğu dikkatinizden kaçmamıştır. Ben noktasına, virgülüne dokunmadım.

Ben bu fıkrayı şöyle biliyorum:

“Bir mecliste tanışma faslı. Herkes nereli olduğunu söylüyor. Sıra bizim Kayserili’ye gelmiş. Kayserili gülümseyerek:

-Oğunmek gibi olmasın. Gayserili’yim gardaşım , demiş.”

Bir çeşitlemedir belki de.

Kitapta içindekiler bölümü yok. Büyük bir eksiklik. İçindekiler bölümü bir kitabın anahtarıdır. Nasıl ihmal edilir? Eğer ihmal edilmeseydi, bazı fıkraların farklı sayfalarda tekrar edildiği fark

edilirdi. Çünkü bazı fıkralar farklı sayfalarda aynen yer almış. Bu büyük bir ihmaldir. Benim saptadığım tekrar edilen fıkraların bazıları: Sana İlişmezler (s.10-16), Baban Ne Yiyecek(s.38,94),Pazarlık (s.43,49,77), Allah Dedik mi (s.46,111)...Yahudi ve Erciyesin Karı (s.14) ile Görünen Bu Yılın Karı (s.61) aynı. Ufak tefek değişiklik var. Birinde Yahudi, çocukları dinleyip alacağını kurtarıyor. Diğerinde çocuktan akıl alıyor.

Kitap sanki aceleye getirilmiş. Prova baskı gibi. Titizlikle incelenip elden geçirilmeden basılmış. Keşke aceleye getirilmeseydi...

Bana kalırsa fıkra seçiminde de pek öyle ince elenip sık dokunmamış. Ben altı tane İncili Çavuş fıkrasına rastladım. Kayseri fıkralarıyla ne ilgisi varsa?

Yol İsteyen Motoguzu, İki Şoför Konuşurken Bunlardan Biri, Bir Mercedesçi Anlatıyor, Sınırı Geçtik mi? gibi fıkralar hemen her yerde biliniyor, anlatılır. Şoför fıkralarıdır. Bunların Kayseri’ye özgü olduğunu sanmıyorum.

Sözü daha fazla uzatmadan kitaptan aldığım “Ben Nebi’yim”(*)le noktayı koyuyorum dostlarım:

“Nebi adındaki saf ve temiz bir delikanlı askere gider. Altı ay gibi bir süreden sonra izine gelir. Sürpriz olsun diye anne ve babasına haber vermeden gece geç vakit evlerinin kapısını çalar:

-Anneeee! Babaaaa!

Annesi sese uyanır ve:

-Kim o?

Dışardan gelen ses aynen şöyledir:

-Ben Nebi’yim.

Kadın bir anda anlayamaz ve sorusunu yeniler:

-İyi de sen kimsin?

Cevap yine aynı:

-Benim. Ben Nebi’yim.

Kadın öfkeyle şu cevabı verir:

-Behey şaşkın, sen seni bilmezsen ben seni ne biliyim?” (s.17)

.....

(*)“Ben nebiyim” cümlesi aynı zamanda “ Ben ne bileyim?” anlamına gelir. Kayseri ağzında “Ne bileyim?” soru cümlesi “Nebiyim?” söylenir.

Gövdesinin üzerinde dimdik bir baş. Saçları özenle taranmış. Derinleşen iki siyah gözde hareketleriyle değişen canlı bakışlar. Yüzünde ki memnuniyet ifadesi bağımsız bir kişiliğin göstergesi. Uzun boyu, neşeli adımları ile hayattan keyif alan bir insan görünümü veriyor.

İçinden geldiği gibi konuşur. Hangi konu açılırsa açılışın konuya zengin fıkra arşivinden bir örnekle katılır. Kelimeleri Kayseri ağzına göre kullanır. Tabi hâli, canlı yapısıyla ilgi toplar.

Kayserinin ortak durumlarından farklılıkları yakalamaya çalışan Recep Çalkaner, 17.7.1947'de dünyaya geldi. 1959 yılında Erciyes ilk okulun 'dan mezun oldu.

O dönem okumadan ziyade ticarete önem verildiği için baba mesleği bakırcılığa başladı.

Yirmi yıl kadar bakırcılıkla uğraştı. Kayser' iye ilk nakliyatçılığı getirip 6 yıl da nakliyatçılık la iştiğal etti. Daha sonra züccaciye ve ev gereçleri imalatını yapan kendi dükkanını açıp yıllarca halka hizmet etti. Halen imalat ve pazarlamacılığa devam etmektedir.

İlk okul yıllarında şiir yazmaya başlayan Çalkaner, günlünden dökülenleri günlere aktarmanın yollarını arayan bir şair. Duygularını yoğunlaştırarak kendi sedâsını bulması yolunda bir araç olarak kabul ettiği şiir, ona göre şairin nefesidir. O nefesin gücüyle ileriye seslenirken sevgi dolu mesajlar verir.

Bu bakış açısıyla da ;Kayseri, Erciyes, aşk, sevgi, güzellik, özlem, insanlık, dostluk, kahramanlık, duygu yüklü konuları işler.

Şiirlerini Türkiye genelinde ki gazete dergi ve antolojilerde yayımladı. Şu ana kadar kültür ve şiir kitabı olmak üzere 12 kitap ve 4 adette VCD hazırladı.

Recep Çalkaner , özel imkanlardan yararlanmadan kendi çabasıyla kaynak bulup, kitabın basımından okuyucuya ulaşmasına kadar bütün yolları deniyor ve başarıyor.

“Aslan Gayserilim” olarak halk kültürünün nevi şahsına münhasır temsilcisi, olmuş bir durumdadır. Bu konuda ki çalışmalarına aralıksız devam ediyor.

Eğt. Yazar Nurkal KUMSUZ

O BİR HALK FİLOZOFUDUR

Recep Çalkaner dostumuz için elbette ki çok şeyler söylenmiştir, söylenecektir de ...

Bize göre, kitabı muhtevası, yöntemi ve anlatım tarzıyla belki de bir “ilk” tir.

Kendisine gelince, Başlı başına bir olay: O bir şair hem de kimsenin el atmayı akıl edemediği konulara yönelmiş,

dimağı ve yüreğiyle hissettiklerini diliyle ve kalemiyle, kendisine özgü çekici üslubuyla ustaca eserleştirmeyi başarmıştır.

O bir hiciv üstadıdır. Nasrettin Hoca'yı kışkındıracak nükteler ve esprilerini her bulunduğu ortamda âdeta bir makinalı tüfek gibi ardarda patlatmak konusunda çok mahirdir. Bulduğu her yeri kahkahaya boğarken düşündürmeyi de ihmal etmez. Kişilikleri zedelemeyen eleştirmesini bilir.

O bir halk Filozofudur. Ârifdir, mantıklı düşünür ve düşündüklerini cömertçe paylaşır.

Tanıdığım kadarıyla Çalkaner hoşgörü, iyi niyet ve cesaretiyle elit bir insandır.

Ticari zekasını eyleme dökabilen düşünce ve eylem adamı. Bazen Yunus sadeliğinde temiz inançlar ve duygular, bazen Dede korkut hassasiyetiyle öğütler. Bu yüzden bir hayli kıskanılmıştır.

Lakabı adının önüne geçmiş bir yiğide: “Aldırma Aslan Gayserilim kervanını yürütmeye devam et” demek içimden gelen sestir.

Hayranlarının arasında bende varım. Yolun da, bahtın da açık olsun, biliyorum başarı seni bulmazsa sen onu bulursun.

Daha nice kışkırdıran kitaplara...

İsmail Âdil Şahin

Şair –Yazar- Öğretim görevlisi

ŞAİR – YAZAR ve ARAŞTIRMACI

Hacı Recep ÇALKANER 1947 Yılında Kayseri'de doğdu,

İlk okuldan sonra kendi deyimiyle “Hayat Üniversitesine” başladı.

Her ne kadar akademisyen olmasa bile, insanları iyi bildiği ve halkın kulağı dili olması sebebiyle kendisine “HALK FİLOZOFU” denilmektedir.

Hayatını idâme ettirirken öğrendiği meslekler; Bakırcılık, Torna, Tesviye, Nakliyatçılık, Züccaciye İmalat ve pazarlamacılık olmuştur.

Fevzi çakmak Mahallesinde ki kendi dükkanın da yıllarca halka hizmet verdikten sonra emekli olmasına rağmen, çalışmasına devam ederek, Hâlen ÇALKANER patenti altında ki ürünlerini büyük Market Reyonlarında sizlerle buluşmaktadır.

Bir oğlu ve iki kızı olan ÇALKANER'in, edebiyata olan merakı çocukluk yıllarına rastlar. Çok sayıda ödül ve plâketleri bulunan Şairimizin şiirleri 1970 li yıllardan itibaren Erciyes, Filiz, Şu Bizim Kayseri, Ozan, Çemen, Ana, Gürpınar, Simav, Sevgi yolu, İremcik, Ece, Akis, yeni

Ufuklar, Kurultay, Erciyes Üniversitesi, Şeker fabrikası, Bal çocuk gibi çeşitli Dergi ve Bültenlerde, Türkiye, Tercüman, Günaydın, Hakimiyet , Akın günlük, Gündem, Star, Anadolu haber ve diğer mahalli Gazetelerde yayınlandı.

Dokuz şiiri Diş Hekimi Bestekâr Sayın Mustafa UYAN tarafından Türk Sanat Müziği tarzında bestelendi, altı şiiri ise TRT sanatçısı Sayın Yunus KARACA tarafından Türk Halk Müziği tarzında notaya alındı..

Anasam Marşı (Anadolu İlim ve Edebiyat eseri sahipler meslek birliği) dâhil olmak üzere on beş güftesi mevcuttur.

Âlim GERÇEL'in hazırladığı Kayseri şairler Antolojisi'nde yer aldı. Erciyes. Üniv. Fen.Ed. Fak. Öğr. Gör. Dr. Bayram DURBİLMEZ'in düzenlediği Kayseri halk şairleri'nin şiirlerin'de Kıbrıs' Antolojisine katıldı. Sayın İsmâiloğlu Mustafa YILMAZ'ın yayınladığı Ozan Antolojisi 1- 2 ve 3. Güldeste, Sevgi yumağı, Gönül kervanı, Duygu seli, Güldesteni gülleri, Şiir Bahçesi olmak üzere 9 Antolojisine daha katılarak şiirlerini Türkiye geneline yaydı.

Araştırmacı-Şair ve Yazar Sayın Abdullah SATOLU'nun hazırlamış olduğu Kayseri Ansiklepedisinde de yer aldı

enel merkezi Kayseri'de olan ANASAM'ın kurulmasına en büyük desteği verdi ve bir süre başkan yardımcılığı yaptı.

İlk Şiir kitabını HASRET'i 1980 de yayınladı.Sonra sırası ile Gönülden gönüle 1-2. Anadolu hececileri 1-2-4. Aslan Gayserilim 1-2-3-4 le 11 kitaba ulaşan ÇALKANER bu kitapla özdeşleşti ve adı ASLAN GAYSERİLİM olarak da bilinmektedir.

TRT. Televizyonları ve Kayseri de bulunan 6 mahalli televizyonlar da Kültür programları yapmakta ve ülke genelinde yapılan şiir günlerine, Festivallere ve Kültür şenliklerine Kayseriyi temsilen katılmaktadır.

Kayseri Kültür ve Turizm Derneği Sanat Kolu Başkanı olan Çalkanerin iki de CD si bulunmaktadır

Âlim GERÇEL

Kayseri Kültür ve Turizm Dernek başkanı

TEBRİK VE TEŞEKKÜR

Tarih yazıyla başlar derler. Ben de, bir küçük farkla diyorum ki, tarih yazıyla derinleşir, kültür de yazıyla zenginleşir. Yazmayan toplumların tarihleri sığ, kültürleri de fakirdir. Bu nedenle, kim ki, mensup olduğu milletin tarihinin engin ve derin, kültürünün geniş ve zengin olmasını istiyorsa elinden geldiği kadar yazması gerekir.

Neyi yazacak? Dünü ve bugünü, gördüğü, duyduğu ve hissettiği ve gelecek için tahmin ve hayal ettiği her şeyi yazacak; iğneden ipliğe en küçük bir detayı ihmal etmeyecek; bu iyidir bu kötüdür demeyecek. Ayrıca,

bir büyük yazar olmayı ve yazdıklarının da basılmasını beklemeyecek. Hiç olmazsa hayatının bir tek gününü, bütün teferruatıyla bir deftere yazıp veya torununa yazdırıp sandığın dibine koyacak.

Düşünün, sandığın dibinden, iki yüz yıl, hatta yüz yıl önceki dedemizin veya nenemizin yazdığı böyle bir defter, hatta küflü bir defter elimize geçseydi ne muhteşem olurdu. O atamız sabahleyin nasıl kalkmış, kahvaltıda ne yemiş, gün boyu ne iş yapmış, kimleri sevmiş kimlerden uzak durmuş, eşine nasıl hitap etmiş, mutlu mu yoksa bedbaht mıymış, hangi yemeği sever hangilerini sevmezmiş, hangi türküleri hangi şarkıları dinlemiş, ne hayaller kurar ve biz torunları için nasıl bir gelecek düşünürmüş?

Böyle bir defteri okurken kendimizi o mübarek atamıza daha yakın hissetmez miydik? Adeta bizimle beraber yaşıyormuş gibi, O'nun ve defterinde anlattığı kişilerin sıcaklığını duymaz mıydık? O küflü defteri hiçbir pahaya satmaz ve elimizden gelse bir altın kutuda saklamaz mıydık?

Düşünün, böyle talihli kaç kişi var toplumumuzda? İşte bu nedenle, çoğumuz, yüz yıl evvelki atalarımızın kimler olduğunu, adını sanını, ne zaman doğup ne zaman öldüğünü, neye gülüp neye ağladığını, ne yiyip ne içtiğini ve nasıl yaşadığını bilmiyoruz. Onlardan bir hatırayı, kutsal bir aile mirası olarak, çocuklarımıza ve torunlarımıza emanet etmek için evimizin bir köşesinde saklamıyoruz. Dolayısıyla, aile tarihimiz derinleşmiyor ve kültürümüz zenginleşmiyor

Öyleyse gelin, torunlarımızın daha köklü ve daha derin bir tarih mirasına ve daha zengin bir kültüre sahip olmaları için, hemen bugün, elimize bir kağıt ve bir kalem alarak, kendi yaşadıklarımızı, çevremizdeki yaşlı veya genç insanlardan duyduklarımızı, yaşlı bir

ninenin anlattığı masalı, koşmayı, şiiri yazalım veya hemen bir hatıra defteri tutmaya başlayalım veya hiç olmazsa bir tek günümüzü kâğıda geçirelim ve sandığın dibine koyalım ki, her ölenle bir büyük kültür mirası yok olup gitmesin ve yüz yıl sonraki torunlarımız bizim gibi hayıflanmasın ve biz onlarla yaşayalım onlar da bizimle beraber yaşasın.

Sayın Recep Çalkaner, "Aslan Gayserilim" kitap serisini çıkarmakla hepimiz adına ne kadar güzel ve ne kadar kutsal bir iş yapıyor. Tarihe belge bırakıyor; çağdaş teknolojinin etkisiyle gittikçe yeknesaklaşan, tek renkli hale gelen, yakın bir gelecekte o tek rengin nüanslarını da kaybedeceğe benzeyen kültürümüzü yaşatıyor; yani, hem tarihimizi derinleştiriyor ve hem de kültürümüzü zenginleştiriyor. Bir şair duyarlılığı ve bir sanatkâr hassasiyeti ile, bizim dünyamızı, bizim rengimizi ve bizim kokumuzu, zamana ve mekâna silinmez bir biçimde

nakşediyor.

Bu yazdıkları, sadece kendi torunlarının Recep Çalkaner ile övünmesine ve gurur duymasına yol açmayacak, hepimizin torunlarının bizim nasıl bir dünyada yaşadığımızı da daha iyi anlamalarını sağlayacaktır. Dolayısıyla, hepimizin ona minnettar olduğunu düşünüyorum.

Benzeri çalışmaları yapabilecek olan herkese de davetim ve şimdiden teşekkürlerim vardır. Eli kalem tutup da hiçbir şey yazmayanları ise, kendileriyle birlikte insanlık tarihinin bir kesitinin kaybolup gideceğini ve bir rengin solacağını, bu nedenle nasıl bir vebal altında olduklarını düşünmeye çağırıyorum. Hiç kimse şu atasözünü unutmasın: “Hatırda değil satırda kalır”.

Bizler ve gelecek nesiller adına, en içten tebrikler ve teşekkürler, sevgili Recep Çalkaner.

Prof. Dr. Mehmet ŞAHİN

ASLAN GAYSERİLİM

Bence, Recep Çalkaner artık adını değiştirmeli.

Aslan Kayserilim söyleniş bakımından da dile kolay geliyor, hem de o isimle öyle özdeşleşti ki adından daha çok Aslan Gayserilim olarak anılmaktadır. Anasam’ın kuruluş günlerinde sıkça geliyor ve her gelişinde yeni bir şiir getiriyordu. Özgün Kayseri ağzı ile yazdığı şiir ve tipler birer hârikaydı. Söyleşilere katıldığım T.V. programlarında örnek olarak kullandığım oldu. Ulusal T.V. lerin birinde harf söylenerek bir oyun oynanıyordu. Yarışmaya katılan bir bayan K harfini anlatmak için Telefonla ;

-Gardaşım Gayserinin G si diyordu

sunucu doğru yanıtı ala bilmek için

-Kayserinin K simi diyor hanımefendi ise

-Yok Gardaşım Gayserinin G si diyom diyordu

Sunucu katılımcıya bir türlü Kayserinin K si dedirtememişti

Recep Çalkanere de bir türlü Aslan Kayserilim dedirtemiyoruz

Sağolsun kendisini kayseri kültürü ve folklörüne o derece kaptırdı ki amatorce başlattığı yazma işini artık profesyonelce yapıyor. İşi gücü rasgessin. Artık Gayseri ağzı ile kabarelerle milleti kırıp geçiriyor

Dillerine sağlık. Pek yakın da tiyatro çalışmalarına da başlarsa hiç şaşmam. Çünkü Kayseri ağzı ile yazdığı metinleri skeş haline getirerek

Oynanması içinde gayret sarfediyor.

Gerçekten Recep Çalkaner Kayseri ağzını katışıksız konuşan, konuşmasında da Kayseri lehçesini en iyi muhafaza eden biridir.

Kaybolmaya yüz tutan kültürel ve folklorik değerlerimizi kitaplaştırarak geleceğe en güzel bir miras bırakacak olan Recep Çalkaneri bu değerli çalışmalarından

dolayı kutluyor, nice

Aslan Gayserilimlere imza aymasını diliyorum.

İL KÜLTÜR MÜDÜRÜ

Şükrü EFE

RECEP ÇALKANER;

Bir son bahar akşamı Anasam’ın (Anadolu İlim ve Edebiyat eseri Meslek Birliği) düzenlediği “Şairler Günü”ne davetliydim.

Program sunucusunun “şimdi huzurlarınızda Kayserili şair Recep ÇALKANER” Anosun ardından salonda ki yerinden kalkarak kürsüye çıkan Recep ÇALKANER Kayseri’li olmanın verdiği gurur ve güvenle davetlilere baktı, hafif gülümsedi ve Benim Aslan Kayserilim

Diye şiirine başladı.

Ben konuşma yapacağını zannetmiştim. O güzelim şiirini kendine özgü Kayseri’ ağız ile okudu; Salonda ki davetliler hem güldü hem düşündü. Gerçekten değerli şairimiz sayın Recep ÇALKANER Kayseri’liyi Tutumluluğu, zekiliği ve çalışkanlığı ile akıcı bir şekilde anlatmış. Kendisini çok başarılı buluyorum.

Çalışmalarının devam etmesini ve yeni eserlere imza atmasını diliyor, saygılar sunuyorum.

İL KÜLTÜR TURİZM MÜDÜRÜ

İSMET TAYMUŞ

BENİM ASLAN (G)AYSERİLİM

Recep çalkaner ,bir Aslan gayserilim tutturdu gidiyor. Aslında insanlar böyle bir sese öyle açtılar ki Aslan Gayserilim isimli kitap yeni baskılarında yapmaya başladı. Yani satışlar çok iyi. . .

Lakin bu konuda Recep Çalkanerin Kayserili mantığıyla yürüttüğü pazarlama tekniklerinin önemli bir rol oynadığını da unutmamak gerekir.

İşin ilginç tarafı bu kitabı Kayserililer bir övünç vesilesi ile alıp okuyor değiller. Niğdeliler, Kırşehirli, Sivaslılar, ne bileyim herkes alıyor ve zevkle okuyor.

Çünkü hertkesin böyle bir morale ihtiyacı var.

Recep Çalkaner’in dediği gibi “Mizah kitabı, stresin hapı”

Kitapta yok yok, Atsözleri, Fıkralar, Hikayeler, Bilmeceler, Şiirler Recep Çalkaner’in kitabının folklorik bir değer taşıdığı gerçeği de ortadadır. Özellikle halk kültürünün yansımaları olan Dualar, beddualar gelenek ve göreneklerde bu kitaba yansımıştır.

Ayrıca yöresel ağız özellikleri için de bu kitap bir başvuru kaynağı olacaktır. Unutmamak gerekir ki Çalkaner halk kültürüyle yetişmiş bir ozan, binlerce senelik kutlu bir geleneğin temsilcisi. . .

Recep Çalkanerin bu yönünü asla gözden kaçırmamak lazım, esbirisi, nüktedanlığı, yerinde güldüren yerinde düşündüren bir halk adamı.